

Τα Νέα

της Λέσχης

Καταδρομέων και Ιερολοχιτών

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗ 15, Τ.Κ. 10679 ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ. 210 3235907 • FAX: 210 3213534 • www.lki.gr • info@lki.gr ΚΩΔ. 016392

ΕΤΟΣ 15^ο • ΙΟΥΛΙΟΣ • ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2016 • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 80 • ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ

Η επιστροφή του Τσιγάντε στην Ελλάδα

(απόσπασμα από το ένθετο της Στρ. επιθεώρησης Σεπ.-Οκτ. 2002, το οποίο συνεγράφη από τον Επίτιμο Επιθεωρητή Στρατού, Αντγο ε.α. Φωτόπουλο Χρήστο, μέλος της Λέσχης Καταδρομέων και Ιερολοχιτών)

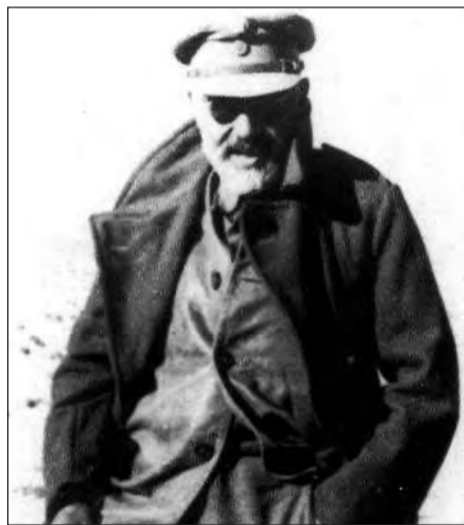
Τον Αύγουστο του 1977, 80 χρόνια από τη γέννηση του Στρατηγού Χριστόδουλου Τσιγάντε και 35 από τη συγκρότηση του ιστορικού πλῆθους Ιερού Λόχου, ύστερα από πρόταση του ἀήλιτου Ιερολοχίτη και Καταδρομέα, Αντιστράτηγου ε.α κ. Κωνσταντίνου Κόρκα -τότε Α' Υπαρχηγού ΓΕΣ- προς τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας Ευάγγελο Αβέρωφ και έγκριση του Πρωθυπουργού Κωνσταντίνου Καραμανλή, αποφασίστηκε και σχεδιάστηκε η μετακομιδή της τέφρας του από την Αγγλία στην Ελλάδα.

Σε συνεργασία των αρμόδιων φορέων του ΓΕΕΘΑ, του ΓΕΣ, Ιερολοχιτών και εκπροσώπων του Υπουργείου Εξωτερικών και των πρεσβειών της Αγγλίας και της Γαλλίας, οι κυβερνήσεις των οποίων επιθυμούσαν να αποδώσουν τιμές στο νεκρό Στρατηγό, καθορίστηκαν όλες οι λεπτομέρειες για τη μετακομιδή της τέφρας του στην Ελλάδα και ενημερώθηκαν έγκαιρα οι πολιτικές και στρατιωτικές αρχές των δύο χωρών. Έτσι, καθορίστηκαν οι ακριβείς ημερομηνίες ανάλογων τελετών (η 12η Σεπτεμβρίου στο Λονδίνο, η 13η στο Παρίσι και η 14η στην Αθήνα) και το δρομολόγιο του αεροσκάφους που θα μετέφερε την τέφρα του Στρατηγού και τους επίσημους Έλληνες εκπροσώπους από Λονδίνο-Παρίσι στην Αθήνα.

Επίσημες στρατιωτικές τελετές θα πραγματοποιούνταν σύμφωνα με το πρόγραμμα στο Λονδίνο, στο Παρίσι και επιμνημόσυνη δέηση στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών, στο οποίο θα κατέληγε για εναπόθεση η τέφρα του Στρατηγού. Στο εξωτερικό και στις αντίστοιχες τελετές, τη χώρα μας θα εκπροσωπούσαν: ο τότε Υφυπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Ανδρέας Ζαΐμης, ο τότε Α' Υπαρχηγός ΓΕΣ και σήμερα Αντιστράτηγος ε.α κ. Κωνσταντίνος Κόρκας, επίτιμος Διοικητής 1ης Στρατιάς και το προσωπικό των Ελληνικών Πρεσβειών στις πρωτεύουσες των δύο φίλων και συμμάχων χωρών.

Τέλος, για την απόδοση στρατιωτικών τιμών από μέρους της Ελλάδας θα μετέβαινε στο εξωτερικό: Τμήμα της Στρατιωτικής Μουσικής και Άγημα 30 περίπου Ευζώνων από την Προεδρική Φρουρά. Επίσης, σε όλες αυτές τις επιμνημόσυνες τελετές, θα συμμετείχαν και συγγενικά πρόσωπα του αείμνηστου Στρατηγού.

Το πρωί της 12ης Σεπτεμβρίου του 1977, μεταφέρθηκε η τεφροδόχος με την τέφρα

του αείμνηστου Στρατηγού από το "Wiltshire Downs" και τοποθετήθηκε, με ελληνική τιμητική φρουρά, μπροστά από την Ωραία Πύλη του Ορθόδοξου Καθεδρικού Ναού της Αγίας Σοφίας στο Λονδίνο. Επακοούθησε επιμνη-

μεγάλη ευαισθησία... Δεν ήταν εκκλησιαστικό το γεγονός ότι με όλες αυτές τις αρετές, ο σημαντικός αυτός άνθρωπος είχε ανυπέβλητες ικανότητες γνήτη. Πάνω απ' όλα, ο Χριστόδουλος Τσιγάντες ήταν πατριώτης. Αγαπούσε με φλογερό πάθος την πατρίδα του..... ένας σπουδαίος Έλληνας, απευθείας απόγονος των Ιερολοχιτών του Θηβαίου Επαμεινώνδα και του Αλέξανδρου Υψηλάντη, ατρόμητος στην καρδιά και ευαίσθητος συνάμα, με τρομερό χιούμορ που τον έκανε ψυχή της παρέας, καταπληκτικό μάγειρο, υπέροχο στρατιώτη, αηλά και άνθρωπο της ειρήνης, αδιαπραγμάτευτο υποστηρικτή των αρχών που πρέσβευε, ανάμεσα σε αυτές και την προσήλωσή του στη δημοκρατία. Γι' αυτό κι η απόφασή του να ταφεί μακράν της πατρίδας του όσο διαρκούσε το στρατιωτικό καθεστώς των Αθηνών δεν ήταν κίνηση θεατρική, αλλά πεσιόθηση και ουσία.»

«Θεωρώ σαν δώρο της ζωής μου το γεγονός ότι ο άνδρας αυτός, του οποίου τη μνήμη τιμώ, με θεωρούσε φίλο του, όπως θεωρούσε πολλούς από σας.»

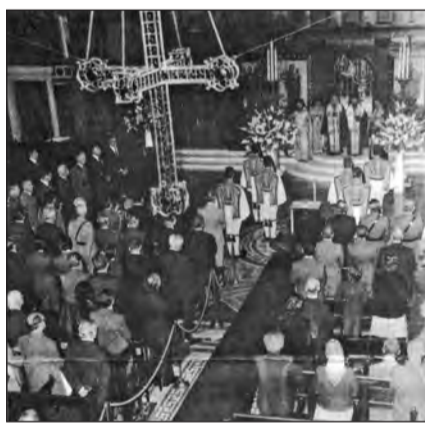
Η φράση "ανδρών επιφανών πάσα γη τάφος" του Περικλή, κατ' επιθυμία του γιου του Μιχάλη» είπε στην επιμνημόσυνη ομιλία του ο λόρδος Τζέλληλο στην εκκλησία της Αγίας Σοφίας στις 13 Σεπτεμβρίου 1977 «στη φιλική, αηλά πάντως ξένη για τον ίδιο τον Τσιγάντε αγγλική γη, με γέμισε μελαγχολία καθώς κοίταζε τον ζεστό ήλιο που έδυε το απόγευμα της Κυριακής στο εξοχικό μου στο Γουιλτσαίρ ρίννοντας το φως του πάνω στην επιτύμβια στήλη λίγα μόλις μέτρα πιο 'κεί, στον αυλόγυρο της κοινοτικής εκκλησίας όπου έκειτο η τέφρα του παλιόφιλου, τόσο αγαπητού σε μένα, τόσο σπουδαίου ήρωα, εκείνου του άνδρα που ενσάρκωνε απόλυτα αυτό που θεωρείτο μεγαλείο στην εποχή του Περικλή».

Μετά το πέρας της επιμνημόσυνης δέησης και πριν από την αναχώρηση της Ελληνικής αντιπροσωπείας για το Παρίσι, έγινε μία εντυπωσιακή συγκέντρωση πολιτικών και στρατιωτικών στο αεροδρόμιο της Αγγλικής Βασιλικής Πολεμικής Αεροπορίας (RAF) του Λονδίνου και στη συνέχεια αποδόθηκαν στρατιωτικές τιμές κι έλαβε χώρα παρέλαση από Ελληνικά και Αγγλικά Αγήματα μπροστά από την τεφροδόχο του Στρατηγού.

Συνέχεια στη σελίδα 4

Απόδοση τιμών κατά την τελετή αναχωρήσεως από το αεροδρόμιο της RAF

12 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1977 ΔΕΗΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΙΜΩΝ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ (ΑΓΓΛΙΑ) Επιμνημόσυνη δέηση στον Καθεδρικό Ναό της Αγίας Σοφίας.

μόσυνη δέηση, στην οποία παραβρέθηκαν οι επίσημες αντιπροσωπείες των δύο χωρών -Αγγλίας και Ελλάδας- και πολλές άλλες πολιτικές και στρατιωτικές προσωπικότητες. Η θρησκευτική αυτή εκδήλωση έκλεισε με μια συγκινητική ομιλία του στενού φίλου του και συμποθέμιστή του, αείμνηστου Λόρδου Τζέλληλο, ο οποίος, σκιαγραφώντας την πολυπλευρη προσωπικότητα του Στρατηγού, μεταξύ άλλων είπε: «Ο Τσιγάντες υπήρξε ο πιο θαρραλέος άνδρας απ' όσους έχω γνωρίσει μέχρι σήμερα..... Ποιες άλλες αρετές βρίσκονται συνυφασμένες με την εξαιρετική και συναρπαστική αυτή προσωπικότητα; Θάρρος και υπομονή στην επίδιωξη των σκοπών του... με χαλύβδινη θέληση.....αν και επίμονος, ήταν πάνω απ' όλα ευγενής και τον χαρακτήριζε

Ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου σας εύχονται
ΚΑΛΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Επιμνημόσυνη Δέηση για τον Ιδρυτή του Ιερού Λόχου Μέσης Ανατολής Υποστράτηγου Χριστόδουλο Τσιγάντε

Την Τετάρτη 12 Οκτωβρίου 2016, η Λέσχη Καταδρομέων και Ιερολοχιτών θα τελέσει επιμνημόσυνη δέηση για τον Ιδρυτή του Ιερού Λόχου Μέσης Ανατολής Υποστράτηγου Χριστόδουλο Τσιγάντε, με την συμπλήρωση 46 χρόνων από τον θάνατό του.

Το τρισάγιο θα τελεσθεί στον μνημείο του Ιερού Λόχου Μέσης Ανατολής στο Πεδίο του Άρεως, την 16.30 ώρα.

Θα ακολουθήσει συνοπτική αναφορά στη ζωή και στο έργο του.

Η παρουσία σας θα αποτελέσει ένδειξη τιμής προς τον αείμνηστο Στρατηγό.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος
Αντγος ε.α. Νικόλαος Λάζαρης
Ο Γραμματέας
Ταξχος ε.α. Ιωάννης Τζιάκης

Πλήρωσαν την συνδρομή τους

A/A	ΒΑΘΜΟΣ Ή ΙΔΙΩΤΗΣ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΧΡΗΜΑΤ. ΠΟΣΟ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
1	Εφ. Υπῆλγός	ΑΓΟΡΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	30,00	Για το έτος 2016
2	Υπτγος ε.α	ΚΟΡΑΚΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	60,00	Για τα έτη 2015, 2016
3	Εφ. Κ/Δ	ΜΠΡΑΤΗΣ ΖΗΣΙΜΟΣ	60,00	Για τα έτη 2015, 2016
4	Κυρία	ΠΑΠΑΔΑΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑ	60,00	Για τα έτη 2015, 2016
5	Αντγος ε.α	ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ	90,00	Για τα έτη 2014, 2015, 2016
6	Εφ. Κ/Δ	ΤΣΙΓΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	45,00	Εγγραφή & συνδρομή 2016
7	Εφ. Ανθρως	ΣΟΥΓΚΑΝΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡ.	30,00	Για το έτος 2016
8	Εφ. Λγός	ΤΑΣΙΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜΗΤΡ.	60,00	Για τα έτη 2016, 2017
9	Εφ. Λγός	ΤΣΟΥΠΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	45,00	Εγγραφή & συνδρομή 2016
10	Εφ. Τχης	ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	30,00	Για το έτος 2016

Σημείωση: Αναγράφονται μόνο όσοι κατέβαλαν τη συνδρομή τους κατά το χρονικό διάστημα από 01 Ιουνίου 2016 μέχρι 31 Αυγούστου 2016.

Ο Ταμίας

Ευάγγελος Γατσούλης Συνταγματάρχης ε.α.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμότατα τους παρακάτω για την ευγενική προσφορά τους με τα έναντι εκάστου χρηματικά ποσά για οικονομική ενίσχυση Λέσχης, επί πλέον της συνδρομής τους.

A/A	ΒΑΘΜΟΣ Ή ΙΔΙΩΤΗΣ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΧΡΗΜΑΤ. ΠΟΣΟ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
1	Εφ. Υπῆλγός	ΑΓΟΡΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ	20,00	
2	Εφ. Ανθρως	ΣΟΥΓΚΑΝΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡ.	20,00	
3	Εφ. Τχης	ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ	20,00	

Ο Ταμίας

Ευάγγελος Γατσούλης
Συνταγματάρχης ε.α.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΤΙΘΕΤΑΙ ΥΠ'ΟΨΙΝ ΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ, ΟΤΙ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΔΣ ΤΩΝ Κ.Κ ΒΕΝΕΤΣΑΝΟΥ ΚΑΙ ΚΑΒΒΑΘΑ (1 ΙΟΥΛ 16), ΤΑ ΜΕΛΗ ΜΑΣ Κ.Κ. ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ ΚΑΙ ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ (ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ ΣΤΙΣ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΤΗΣ 4 ΟΚΤ 2015) ΑΝΕΛΑΒΑΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΜΕΛΩΝ ΣΤΟ ΔΣ.

ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΕΦΟΡΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΟΛΟΧΙΤΩΝ ΑΝΕΛΑΒΕ Ο ΑΝΧΗΣ Ε.Α Κ. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

Στρατηγέ ,

Παρακαλώ δεχθείτε τις θερμές μου ευχαριστίες επ' ευκαιρία της ονομαστικής μου εορτής. Εύχομαι επίσης στο Δ.Σ της Λέσχης και σε εσάς προσωπικά, καλή συνέχιση στο έργο που επιτελείτε.

Με ιδιαίτερη εκτίμηση και σεβασμό
Αλέξανδρος Δρόσος
Υπτγος ε.α

Στρατηγέ ,

Σας ευχαριστώ από καρδιάς για τις ευχές σας για την ονομαστική μου εορτή.

Με εκτίμηση
Μαρία Ζαχαράκη

ΝΕΑ ΜΕΛΗ

Κατόπιν αιτήσεως των και με ομόφωνη απόφαση του Δ.Σ. εγγράφονται ως τακτικά μέλη της Λέσχης Καταδρομέων και Ιερολοχιτών οι παρακάτω:

A/A	ΒΑΘΜΟΣ	ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	
1	Ανχης ε.α	ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛ.	04/06/2016
2	Εφ. Κ/Δ	ΤΣΙΓΚΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	04/06/2016
3	Εφ. Λγός	ΤΣΟΥΠΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	10/09/2016
4	Εφ. Κ/Δ	ΜΟΥΡΜΟΥΡΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ	10/09/2016

Για το Δ.Σ.
ο Γενικός Γραμματέας
Ιωάννης Τζιάκης
Ταξίαρχος ε.α

ΕΠΕΤΕΙΑΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ Δ' ΤΡΙΜΗΝΟΥ 2016

A/A	Ημερομηνία	Δραστηριότητα	Περιοχή
1	12 Οκτ. 2016	Επέτειος της Απελευθέρωσης των Αθηνών	Αθήνα
2	12 Οκτ. 2016	Εκδήλωση για τον Ιερό Λόχο	Πεδίον Άρεως

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ-ΑΘΛΗΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ Δ' ΤΡΙΜΗΝΟΥ ΕΤΟΥΣ 2016

Δείτε τον προγραμματισμό των αθλητικών - επιμορφωτικών δραστηριοτήτων της Λέσχης στην ιστοσελίδα μας στη διεύθυνση: <http://lki.gr/athletics.html>

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΣΑΣ ΥΠΕΝΘΥΜΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΓΚΑΙΡΗ ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΤΗΣ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΣΑΣ ΣΤΗ ΛΕΣΧΗ ΔΙΟΤΙ ΑΠΟ ΤΟ 2017 ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΛΟΓΩ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΔΥΣΧΕΡΕΙΩΝ Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΔΕΝ ΘΑ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΚΑΤΑΒΑΛΕΙ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2016

ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ-ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΤΗ 2Α ΜΑΛ

Την 09 Ιουλίου 2016 πραγματοποιήθηκε η ετήσια συνάντηση - μνημόσυνο των Αετών 1994-1995 της 2ης ΜΑΛ, στον Ασπρόπυργο. Στην εκδήλωση παρέστη ο Αντιπρόεδρος της Λέσχης Ταξίαρχος ε.α Αθανάσιος Πουλιάκης

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ ΚΑΤΑΔΡΟΜΕΩΝ & ΙΕΡΟΛΟΧΙΤΩΝ

Τριμηνιαίο όργανο της Λέσχης Καταδρομέων & Ιερολοχιτών

ΚΩΔ. 01 6392

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μαυρομιάλη 15
Τ.Κ. 10679 ΑΘΗΝΑ
Τηλ. 210 3235907 & 210 3213534
www.lki.gr • e-mail: info@lki.gr

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ
ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ Δ.Σ. ΛΕΣΧΗΣ
Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ:
Το Δ.Σ. της Λέσχης

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΕΚΔΟΤΗΣ:
Ταξχος ε.α. Πουλιάκης Αθανάσιος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ:
Εφ. Λοχίας Τουρναβίτης Κων/νος

Δημοσιογραφική επιμέλεια:
ΔΕΣΜΟΣ

Εκτύπωση: Ν. Γ. Παπαδόπουλος
Ε. Γιάνναρη 5 Τ.Κ. 11853
Τηλ. 210 3468268 - 210 3467155

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ

**Ο ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΛΕΣΧΗΣ
ΣΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΜΠΟΡΕΙΤΕ**

ΝΑ ΚΑΤΑΘΕΤΕΤΕ

ΧΡΗΜΑΤΙΚΑ ΠΟΣΑ ΓΙΑ ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ

ΣΚΟΠΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΛΕΣΧΗ ΕΙΝΑΙ:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Αριθ. λογαρ. 6901-128799-019 EUR.

IBAN GR 4701719010 0069 0112 8799 019

ΑΓΩΝΑΣ ΧΩΡΙΣ ΔΙΚΑΙΩΣΗ

(30 Μαρτίου 1946 - 20 Αυγούστου 1949)

Θα ήθελα με τα λίγα λόγια που σταχυολογώντας παρακάτω αναφέρω, να κάνουμε ένα τρισάγιο, ένα μνημόσυνο στους υπερασπιστές ήρωες της πατρίδος, σήμερα νεκρούς, της περιόδου 1946-1949. Οι οποίοι με την θυσία τους απέτρεψαν τους τότε ξενοκίνητους πλανεμένους κομμουνιστές της πατρίδος μας, να πραγματοποιήσουν, οι πλείστοι άθελά των, τα καταχθόνια σχέδια εκείνων... που μεθόδευσαν τον εδαφικό ακρωτηριασμό της χώρας μας και τον εξανδραποδισμό του λαού μας.

Χωρίς να είναι στις προθέσεις μου η ανάξηση πληγών του παρελθόντος κρίνω σκόπιμο, χωρίς μίσος και πάθος, έτσι απλά ελευθέρω, υπηρξώντας το δίκαιο να επισημάνω την Ιστορική Αλήθεια, για μια τόσο σημαντική περίοδο (1946-49) της νεώτερης Ιστορίας της Ελλάδος, κατά την οποία διακυβεύτηκαν η Ελευθερία του Ελληνικού λαού και η εδαφική ακεραιότητα της πατρίδος μας.

Οι Μάχες στο Γράμμο και το Βίτσι και η νίκη του Ελληνικού Στρατού, αποτελούν Ιστορικό ορόσημο μιας πραγματικής Εθνικής αντίστασης κατά των πλανεμένων δυστυχώς αδελφών Ελλήνων τότε κομμουνιστών, για την σωτηρία της πατρίδος.

Η Ελλάδα του Βορειοηπειρωτικού έπους του 1940, με τους αγώνες της στα Βουνά της Ηπείρου έδωσε, το πρώτο βασικό και ουσιαστικό ρόλο στον φασισμό, όταν ισχυρά κράτη του τότε γνωστού κόσμου έπιπταν το ένα μετά το άλλο, δίνοντας έτσι την πρώτη ελπίδα και κουράγιο στον Ελεύθερο κόσμο για την τελική νίκη.

Ήλθε στη συνέχεια η εφιαλτική νύκτα της κατοχής.

Η ερειπωμένη, εξαντλημένη και καθημαγμένη Ελλάδα, κάτω από το βαρύ πέλαμα του Γα PAIX δεν ησύχασε, συνέχισε τον αγώνα της κατά του κατακτητή μέχρι της τελικής ήττας των δυνάμεων του φασισμού. Η Ανθρωπότητα ανέπνευσε, η ελευθερία και το δίκαιο επεκράτησαν και οι λαοί πλέον ελεύθεροι άρχισαν την αναστήλωση της χώρας των, μέσα από τα ερείπια του Βα Παγκοσμίου πολέμου.

Η Ελλάδα νικήτρια τότε και δοξασμένη με πρωταρχικό ρόλο στην ήττα του φασισμού, αλλά ευρισκόμενη στο χείλος του αφανισμού, αντίκρισε το φως της Ελευθερίας μέσα από τα ερείπιά της. Όλοι οι Έλληνες ανέμεναν το θαύμα, ζούσαν με την ελπίδα, ότι χάρις στην ζωτικότητα και το δημιουργικό πνεύμα της φυλής, θα βαδίζαμε ενωμένοι στην ανασυγκρότηση και προ παντός στην δικαίωση των Ελληνικών θυσιών και την ικανοποίηση επί τέλους των εθνικών δικαιών μας.

Αλλά οι ωραίες προσδοκίες και τα γλυκά όνειρα, για την δημιουργία μιας μεγάλης Ελλάδος, αντάξια των νικηφόρων αγώνων της, διαλύθηκαν. Οι τότε πλανεμένοι Έλληνες κομμουνιστές, καθοδηγούμενοι από τον διεθνή κομμουνισμό, εξαπέλυσαν το "Δεκεμβριανό κίνημα" και έτσι η προσφορά της εκατόμβης αίματος, στο βωμό της ελευθερίας για τους Έλληνες δεν σταμάτησε. Την καταστολή του κομμουνιστικού κινήματος του Δεκεμβρίου 1944 και την συμφωνία της Βάρκιζας, ακολουθεί ο ύπουλος "Συμμοριτοπόλεμος" (Η ονομασία προήλθε, μετά από προσφυγή στο Ο.Η.Ε. της Ελλάδος, για τον ακήρυκτο πόλεμο των ομόρων κρατών τον Οκτώβριο του 1947). Βέβαια την 15^η Σεπτεμβρίου 1989 με τον Νόμο 1863/1989 ο "Συμμοριτοπόλεμος" μετονομάστηκε σε "Εμφύλιο Πόλεμο" και οι πλα-

Ιωάννης Μ. Ασλανίδης

Αντγος ε.α.

Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.

νεμένοι και ξενοκίνητοι τότε "Στασιαστές" σε "Δημοκρατικό Στρατό". Δια την ιστορία κατά την γνώμη μου δεν ήτο, ούτε συμμοριτοπόλεμος ούτε εμφύλιος ήτο Στάσις. Αυτό στην ουσία δεν έχει μεγάλη σημασία γιατί το κακό έγινε, η Ελλάδα χωρίστηκε και κατεστράφη ολοσχερώς και η Εθνική ευκαιρία χάθηκε, όμως, οι παραχαράκτες και αναθεωρητές της Ελληνικής Ιστορίας πρέπει να γνωρίζουν ότι, η Ιστορία δεν γράφεται με "Ιδιοτελείς Νόμους".

Ο Αδελφοκτόνος πόλεμος των Ελλήνων άρχισε την νύκτα 30/31 Μαρτίου 1946 με την επίθεση των κομμουνιστών ανταρτών, στο Σταθμό Χωροφυλακής Λιτοχώρου και τελείωσε την 29 Αυγούστου 1949 με το τέλος των νικηφόρων μαχών Γράμμου - Βίτσι του Ελληνικού Στρατού μας και την καταστροφή και εκδίωξη των ξενοκίνητων τότε Ελληνικών και όχι μόνον Κομμουνιστικών ανταρτικών Δυνάμεων στα όμορα κομμουνιστικά κράτη. Κατά το χρονικό διάστημα του "αδελφοκτόνου πολέμου" συνέβησαν πολλά και συνταρακτικά γεγονότα καίτοι σημαντικά, σεβόμενος την φιλοξενία της εφημερίδος, θα περιορισθώ σε δυο μεγάλης εθνικής σημασίας για την Ελλάδα γεγονότα :

Πρώτον : Ο τότε κομμουνιστής, πρώτος στην ιεραρχία, Ν. Ζαχαριάδης συγκάλωσε την 5^η ολομέλεια της Κ.Ε. του Κ.Κ.Ε. στις 30-31 Ιανουαρίου 1949 που έλαβε κρίσιμες για την Ελλάδα αποφάσεις... μα παράγραφος της απόφασης προκάλεσε έντονα σχόλια σ' όλο τον λαό (και την αριστερά) λόγω της μεγάλης σημασίας, παρατίθεται ως έχει : "Στην Βόρεια Ελλάδα ο Μακεδονικός (Σλανομακεδονικός) λαός τάδωσε όλα για τον αγώνα και πολεμά με ολοκλήρωση ηρωϊσμού και αυτοθυσίας που προκαλούν τον θαυμασμό. Δεν πρέπει να υπάρχει καμία αμφιβολία, ότι σαν αποτέλεσμα της νίκης της λαϊκής επανάστασης, ο μακεδονικός λαός να βρει την πλήρη εθνική αποκατάστασή του, έτσι όπως την θέλει ο ίδιος, προσφέροντας σήμερα το αίμα του για να την αποκτήσει".

Δεύτερον : Μεταξύ των πολλών δεινών και καταστροφών που επέφεραν στη χώρα μας οι Στασιαστές, το πλέον φρικιαστικό ήταν το παιδομάζωμα. Τα τελικά απαχθέντα παιδιά ανήλθαν εις 28.000 και κατανεμήθηκαν στα διάφορα "δορυφόρα" (κομμουνιστικά) κράτη. Η βασική ιδέα και οι λεπτομέρειες εφαρμογής του Σχεδίου, κατά τα λεγόμενα οφείλονταν στην Μίτρα Μίτροβιτς Τφίλσ, υπουργό της Δημοσίας Εκπαίδευσης της Δημοκρατίας της "Μακεδονίας" των Σκοπίων και κορυφαίας προσωπικότητας της Κομμφορμ.

Το φθινόπωρο του 1948, στην Αθήνα Πολιτική και Στρατιωτική ηγεσία ήταν όλοι ανήσυχτοι... το ηθικό του Στρατού είχε κλονισθεί πολύ, λόγω των επιτυχιών του Στασιαστών. Τότε η Κυβέρνηση του Θεμ. Σοφούλη, αποφάσισε και διόρισε τον Στρατηγό Αλ. Παπάγο, ως Αρχιστράτηγο με ευρύτερες δικαιοδοσίες. Ο Αλεξ. Παπάγος αναπτέρωσε το ηθικό του Στρατεύματος, προέβη σε μερική αναδιάταξη στελεχών, επέβαλε αυστηρά πειθαρχία στον Στρατό και άνευ αντιρρήσεων εφαρμογή των διαταγών. Στα αρχικά στάδια των Επιχειρήσεων,

εφήρμοσε Σχέδια εκκαθαριστικών επιχειρήσεων εκ του Νότου, με μέριμνα να μην αναμολύνονται οι εκκαθαρισθείσες περιοχές. Στο τέλος με τα σχέδια επιχειρήσεων ΠΥΡΣΟΣ Α', Β' και Γ' κατόρθωσε στο Γράμμο και στο Βίτσι να διαλύσει και να εκδιώξει τους εναπομείναντες Στασιαστές Έλληνες και λοιπούς από τα όμορα κράτη, από τον Ελλαδικό χώρο, να καταστρέψει τις στρατιωτικές των εγκαταστάσεις και να φράξει τα Ελληνικά Σύνορα.

Η 29 Αυγούστου 1949 είναι το τέλος του αδελφοκτόνου εκείνου πολέμου των πλανεμένων από ξένα συμφέροντα τότε ελλήνων κομμουνιστών και το τέλος της τριετούς αιματοχυσίας του Ελληνικού Λαού.

Παρ' όλα αυτά και παρά την αδιάφυστη μαρτυρία της Ιστορίας και σήμερα υπάρχουν θιασώτες των πλανεμένων εκείνων κομμουνιστών και οι οποίοι παντοιοτρόπως (τύπος, Μ.Μ.Ε, Βιβλία, κινηματογραφικές ταινίες κ.λπ.) διαστρεβλώνοντας την Ιστορική αλήθεια, προσπαθούν να ωραιοποιήσουν τις τότε εγκληματικές πράξεις των πλανεμένων κομμουνιστών και να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα. Όμως παρ' όλα αυτά είναι παρήγορο και σημαντικό σήμερα, ότι αξιόλογα στελέχη της αριστεράς, άσκησαν και ασκούν έντονη κριτική στην τότε ηγεσία του Κ.Κ.Ε. και με παρηρησία, κάνοντας την αυτοκριτική των, διακηρύττον δημόσια, "... σύντροφοι ευτυχώς που δεν νικήσαμε...".

Εξήντα επτά[67] χρόνια πέρασαν από τότε και η Επίσημη Ελλάδα, οι Κυβερνήσεις της χώρας μας, επισήμως σήμερα αγνοούν όλους εκείνους τους ηρωικούς νεκρούς, στους οποίους οφείλουμε, την ελευθερία μας, την Δημοκρατία μας και την ως έχουμε σήμερα ύπαρξή μας, σαν Κράτος, σαν λαός και σαν Έθνος.

Η Επίσημη Ελληνική πολιτεία, δεν έπραξε δυστυχώς μέχρι σήμερα αυτό που έπρεπε να πράξει. Ν' αναγείρει στο ιερό και πανέμορφο βουνό της Πατρίδος μας τον Γράμμο, Καλλιμάριμο Μνημείο υπέρ των ανδρείως και ευkleώς πεσόντων υπέρ της Πατρίδος. Όπου κάθε χρόνο την επέτειο λήξεως του αδελφοκτόνου πολέμου να επισκεπτεται τον χώρο αυτόν, σύσσωμη η Πολιτική και Στρατιωτική ιεραρχία της χώρας μας, για ένα τρισάγιο, ένα μνημόσυνο όχι πλέον για να μισούν, αλλά για να μην λησμονούν τα εγκληματικά πολιτικά λάθη της εποχής εκείνης, τα αποτελέσματα της διχόνοιας και για να παραδειγματίζονται οι μέλλουσες πολιτικές γενεές των Ελλήνων. Και! Επί τέλους, να πάψει να εξαπατάται ο Ελληνικός Λαός, με τα εμφυλιοπολεμικά φαντάσματα του διχασμού. Τέλος! Οι νέες γενεές των Ελλήνων θα πρέπει προσβλέπουμε στο μέλλον να διαλογίζονται τα του Πλάτωνα: "Πατρός τε και μητρός και των άλλων προγόνων απάντων τιμώτερον εστίν η πατρίς και σεμνότερον και αγιώτερον και εν μείζωνι μίρα και παρά θεούς και παρ' ανθρώπους τοις νούν έχουσι".

Έλεγε ο Αείμνητος Στρατηγός Καρούσος Γεώργιος: «την 29/8 εκάστου έτους, μπαίνω ταπεινά στην εκκλησία και ανάβω δύο κεριά με την ίδια ευλάβεια. Το ένα για τους νεκρούς Έλληνες συμπολεμιστές μου και το άλλο για τους νεκρούς Έλληνες της άλλης πλευράς, που έπεσαν από δικά μας βόλια».

ΜΗ ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΑ ΟΠΛΑ (NON LETHAL WEAPONS)

υπό Εφ.Ανθ'λγού(ΠΖ) Πασιώτη Δημητρίου

Εισαγωγή

Αναπόσπαστο μέρος της εξέλιξης της ανθρωπότητας, είναι ο πόλεμος. Οι κοινωνίες προετοιμάζουν και εκτελούν την πολεμική δραστηριότητα, ενώ οι συνέπειες, τις επηρεάζουν και τις μεταβάλουν, σε έναν κύκλο αλληλεξάρτησης.

Από την φύση του, ο πόλεμος είναι φονικός και άρρηκτα συνδεδεμένος με το μοντέλο βιομηχανικής παραγωγής του Ford (τεχνολογία της αλυσιδα).

Στην ανά τους αιώνες εξελικτική πορεία του πολέμου, καθορίστηκαν στρατηγικές και μοντέλα στρατηγικών. Το μοντέλο που προσπαθεί να εφαρμοστεί σήμερα, στα πλαίσια του ακανονικού πολέμου, είναι «η βίαη πάλη μεταξύ κρατικών και μη οντοτήτων για νόμιμη κυριαρχία και επιρροή σε σχετικούς πληθυσμούς κατά την οποία εφαρμόζονται έμμεσες και ασυμμετρικές προσεγγίσεις, όπου μπορεί να χρησιμοποιηθεί όλο το φάσμα των συμβατικών και άλλων ικανοτήτων με σκοπό να υποσκάψει την ισχύ, την επιρροή και την θέληση του αντιπάλου».

Για την επίτευξη του ανωτέρω, απαιτείται ο διασκορπισμός μονάδων, εν ήδη «νησίδων» εντός και πέραν της εχθρικής διατάξεως. Υπάρχει όμως, αδυναμία διαχωρισμού των εμπλεκόμενων, καθώς δεν υπάρχουν γραμμές αντιπαράθεσης

«Το μεγαλύτερο κατόρθωμα είναι να κάμψεις την αντίσταση του εχθρού χωρίς να γίνει μάχη».

Η Τέχνη του Πολέμου, Sun Tzu

και Πρόσθητα Όρια Τοποθεσίας, ενώ οι επιχειρήσεις πραγματοποιούνται σε ένα επίπεδο ασαφούς λογικής (fuzzy logic).

Το γεγονός αυτό, εγκυμονεί και επιτείνει το πρόβλημα των παράπλευρων απωλειών, από εσφαλμένα στοιχεία βολής, διατρήσεις και εξοστρακισμούς, οι οποίες προκαλούν, διατάραξη στην ροή των στρατιωτικών επιχειρήσεων, αλλά και κοινωνικές αναταραχές, στο εσωτερικό των εμπλεκόμενων.

Για τον περιορισμό του ανωτέρω προβλήματος, η εξέλιξη της τεχνολογίας των οπλικών συστημάτων, έδωσε την λύση με την ανάπτυξη των μη θανατηφόρων όπλων (non lethal weapons).

Ορισμός

Τα μη θανατηφόρα όπλα είναι όπλα ειδικής σχεδίασης, με στόχο τη μείωση της μαχητικής ικανότητας του αντιπάλου, μέσω της εξουδετέρωσης προσωπικού ή υλικού, με την πρόκληση μερικής και προσωρινής ανικανότητας, ελαχιστοποιώντας την πιθανότητα μόνιμων βλαβών.

Κατηγορίες

Το οπλοστάσιο των μη θανατηφόρων όπλων αποτελείται, τόσο από πειραματικά όσο και εν υπηρεσία, εποχούμενα όπλα επί οχημάτων και σκαφών, πυροβόλα, φορητό οπλισμό και εκρηκτικά, τα οποία συμπληρώνουν τα συμβατικά και σε αρκετές περιπτώσεις τα αντικαθιστούν ή και τα υποκαθιστούν.

Διαχωρίζονται σε κατά προσωπικού, κατά υλικού ή μεικτής χρήσεως. Αναλόγως της χρησιμοποιούμενης τεχνολογίας, διακρίνονται σε:

Ακουστικά: Χρησιμοποιούν τεχνολογία υπερήχων και υποήχων, για την πρόκληση προσωρινής απώλειας ακοής, αστάθειας, αποπροσανατολισμού και δυσφορίας.

Κινητικά: Χρησιμοποιούν τεχνολογία πρόκλησης προσωρινής ακινησίας, μέσω νευροπαράλυσης και μη ελεγχόμενης σύσπασης μυών, με την χρήση κυρίως ηλεκτρισμού.

Οπτικο-ηλεκτρονικά: Χρησιμοποιούν τεχνολογία πράσινων LASER, για τον περιορισμό της όρασης (αβλαβή) ή της αύξησης της εσωτερικής θερμοκρασίας του σώματος, στιγμιαία.

Χημικά - βακτηριολογικά: Χρησιμοποιούν ειδικές ερεθιστικές χημικές ουσίες, οι οποίες περιορίζουν την αίσθηση της όρασης και της όσφρησης. Επίσης, χρησιμοποιούν ειδικά βακτήρια, τα οποία προκαλούν υπερδιαβρώσεις, υπερκολλησίες/ υπερκαύσεις και αντιέλλεις/ υπερλιπάνσεις. Χρησιμοποιούνται κυρίως εναντίον υλικού.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

Η επιστροφή του Τσιγάντε στην Ελλάδα

Συνέχεια από τη σελίδα 1

Λίγο αργότερα, η Ελληνική αντιπροσωπεία που συνόδευε την τεφροδόχο μαζί με το Άγημα των Ευζώνων και τη στρατιωτική μουσική αναχώρησαν αεροπορικά για τον επόμενο σταθμό που ήταν η γαλλική πρωτεύουσα.

Δύο μέρες πριν από την απέρριπτη εκείνη τελετή στο Λονδίνο, ο γνωστός από την εποχή της Ελληνικής Εθνικής Αντίστασης, 1941-44, Άγγλος απόστρατος Ταξίαρχος Μόντυ Γούντχαουζ, είχε γράψει στην εφημερίδα "Sunday Telegraph" ένα θαυμάσιο άρθρο για το Στρατηγό Χριστόδουλο Τσιγάντε με τίτλο «Η ζωή και ο θάνατος ενός ήρωα» (14.9.1977), τον χαρακτήρισε «έναν γνήσιο τζέντλεμαν, έναν σπουδαίο αξιωματικό».

Στο Παρίσι, η επιμνημόσυνη τελετή πραγματοποιήθηκε την επόμενη μέρα στον εσωτερικό υπαίθριο χώρο του ιστορικού και περίφημου κτιριακού συγκροτήματος ΙΜΥΑΚΙ ("Πάνθεον Απομάχων"), όπου στο κέντρο του είχε εναποτεθεί η τεφροδόχος με την τέφρα του Στρατηγού. Στο χώρο αυτόν -εξαιρετικά τιμητικό για Έλληνα νεκρό αξιωματικό- απονέμονταν οι τελευταίες τιμές, επί έναν και πλέον αιώνων, στους μεγάλους Γάλλους Αρχηγούς των διαφόρων πόλεμων.

13 Σεπτεμβρίου 1977
Δέηση και απόδοση τιμών
στο Παρίσι (Γαλλία)

Οι Γάλλοι θεωρούσαν δικό τους αξιωματικό τον Τσιγάντε, αφού είχε πολεμήσει μαζί τους στο Μακεδόνικο Μέτωπο (1916-1918), αλλιά κυρίως με τις δικές τους "Ελευθères Δυνάμεις" και στο πλευρό των Στρατηγών Καινίνγκ και Λεκλιέρκ "κατά τας πλείον σκοτεινάς ώρας του πολέμου" (1941-1943). Εκτός από τις επίσημες αντιπροσωπείες των δύο χωρών, τους φίλους απόστρατους και εν ενεργεία Γάλλους Αξιωματικούς και τα στρατιωτικά τμήματα, είχαν λάβει τιμητική θέση απέναντι από την τεφροδόχο του Στρατηγού και οι Γαλλικές Πολεμικές Σημαίες των "Ελευθέρων Γαλλικών Δυνάμεων" που πολέμησαν στην Αφρική, με σημαντικό ρόλο βετεράνους πολεμιστές. Είχαν συγκεντρωθεί όλοι εκεί «δία να τιμήσουν, δια μίαν τελευταίαν φοράν, την σορόν ενός Έλληνος ήρωος».

Επιμνημόσυνη δέηση στον ΙΜΥΑΚΙ ("Πάνθεον Απομάχων"). Απόδοση τιμών στην τέφραν του Στρατηγού Χριστόδουλου Τσιγάντε

Η σεμνή εκείνη τελετή άρχισε με ομιλία του Γάλλου Πτέραρχου Υ. Εζανό (Υ. Esannau), ο οποίος με λιτό τρόπο αναφέρθηκε στις χαρακτηριστικές περιόδους της πολεμικής δράσης του γενναίου

και ένδοξου Στρατηγού Χριστόδουλου Τσιγάντε, και την έκλεισε με τη φράση: «Γενναίος Στρατιώτης, μέγας πατριώτης, έτοιμος να θυσιάσθαι δια την Σημαίαν του, αποτελεί μέλος εκείνων, οι οποίοι εις μίαν δραματικήν εποχήν επέλεξαν τον έντιμον θάνατον, παρά να κλίνουν το γόνυ.»

Η απέρριπτη αυτή τελετή στο Παρίσι τελείωσε με την καθιερωμένη απόδοση στρατιωτικών τιμών στο νεκρό Στρατηγό από τους παρευρισκόμενους εκεί Γάλλους και Έλληνες. Την ίδια μέρα αναχώρησε η Ελληνική αντιπροσωπεία με την τεφροδόχο για την Αθήνα.

Οι τελετές για τη μετακομιδή της τέφρας του Στρατηγού Τσιγάντε στην πατρίδα ολοκληρώθηκαν, στις 14 Σεπτεμβρίου 1977, με την επιμνημόσυνη δέηση και την εναπόθεση της τεφροδόχου του στον οικογενειακό τάφο του αδελφού του Αντισυνταγματάρχη Γιάννη Τσιγάντε, που βρίσκεται στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών. Εκεί, συγκεντρώθηκαν, εκτός από την οικογένεια και τους συγγενείς του Στρατηγού, η πολιτική και στρατιωτική ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων με τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας Ευάγγελο Αβέρωφ, αντιπροσωπείες από τις Ειδικές Δυνάμεις και τα Σώματα Ασφαλείας, Ιερολοχίτες, Ριμινίτες, συμπολεμιστές, φίλοι και συνάδελφοι του, ενώ τις στρατιωτικές τιμές θα απέδιδε η στρατιωτική μουσική και τμήμα αθεϊτιστών.

Μετά την επιμνημόσυνη δέηση από τους Ιερείς, ο Ιερολοχίτης και Καταδρομέας -αιμύνηστος σήμερα- Αντιστράτηγος ε.α Κυριάκος Παπαγεωργόπουλος, συμπολεμιστής και στενός συνεργάτης του Στρατηγού, εκφώνησε ένα σύντομο, αλλιά πράγματι εντυπωσιακό, λόγο για το έργο και τη δράση του Στρατηγού. Μετά το πέρας της ομιλίας, κι ενώ αποδίδονταν οι στρατιωτικές τιμές και οι παριστάμενοι απηύθυναν τον ύστατο χαιρετισμό, ένας καταδρομέας, Μόνιμος Υπαξιωματικός, εναπόθεσε με ευλάβεια το μικρό κιβώτιο με την τεφροδόχο του αιμύνηστου Στρατηγού δίπλα στον ήρωα αδελφό του.

Τότε ακριβώς έκλεισε η τελευταία σελίδα της ιστορίας ενός διακεκριμένου Έλληνα αξιωματικού, του οποίου η αγάπη για την πατρίδα και η εθελουσία γι' αυτήν ήταν πάντοτε ο μοναδικός σκοπός της επίγειας ζωής του. Η μητέρα πατρίδα, έστω και αργά, τίμησε το Στρατηγό Τσιγάντε όπως αξίζει να τιμούνται οι ήρωες που αγωνίζονται και θυσιάζονται γι' αυτήν.

Όταν στις 14 Σεπτεμβρίου 1977 εκφώνησε το λόγο του ο Στρατηγός Κυριάκος Παπαγεωργόπουλος κατά την τελετή εναποθέσεως της τέφρας του Στρατηγού Τσιγάντε στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών, έδωσε μια τελευταία υπόσχεση, ότι στη θέση εκείνη τοποθετείτο «προσωρινώς και μέχρις ότου αναπαυθεί οριστικά στο Μαυσωλείο του μέσα στο Μνημείο του Ιερού Λόχου που ανεγείρεται προσεχώς». Και η τελευταία εκείνη υπόσχεση προς το νεκρό Στρατηγό πραγματοποιήθηκε μετά από τέσσερα (4) ακριβώς χρόνια από μέρος όλων των

14 Σεπτεμβρίου 1977: Εναπόθεση της τέφρας του Στρατηγού Χριστόδουλου Τσιγάντε στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών.

τότε επιζώντων Ιερολοχιτών.

Από την εποχή ακόμη της μετακομιδής της τέφρας του Στρατηγού από το Λονδίνο στην Αθήνα (Σεπτέμβριος 1977), είχε συσταθεί από το ΓΕΕΘΑ μια "Επιτροπή ανεγέρσεως Μνημείου του Ιερού Λόχου" στο Πεδίον του Άρεως, με πρόεδρο τον αξιμνιστο Αντιστράτηγο ε.α. Θρασύβουλο Κετσέα, υποδιοικήτη της ιστορικής εκείνης μονάδας, γιατί τότε δεν είχε δημιουργηθεί ακόμη η "Λέσχη Καταδρομέων και Ιερολοχιτών".

Ύστερα από τεσσάρων ετών συνεχείς προσπάθειες των Ιερολοχιτών, το απέρριπτο μαρμάρινο μνημείο του Ιερού Λόχου ήταν έτοιμο μέσα στον καταπράσινο χώρο όπου υπάρχουν και άλλα πολλά μνημεία και αγάλματα από τους αγώνες του Ελληνικού Έθνους. Στη μαρμάρινη βάση του Μνημείου είχε προβλεφθεί ένα μικρό Μαυσωλείο για την οριστική απόθεση της τεφροδόχου του Διοικήτη του Ιερού Λόχου. Η επίσημη τελετή των αποκαλυπτηρίων του Μνημείου ορίστηκε από την υπεύθυνη Επιτροπή για τις 10 Σεπτεμβρίου του 1981.

Κατά τη διάρκεια της τελετής των αποκαλυπτηρίων του Μνημείου, παρουσία επισήμων, συγγενών, Ιερολοχιτών, Καταδρομέων και λοιπών προσκεκλημένων, έγινε η εναπόθεση του κιβωτίου με την τεφροδόχο του Στρατηγού στη μόνιμη πια θέση της που ήταν το μικρό Μαυσωλείο του Μνημείου του Ιερού Λόχου. Είχε μεταφερθεί εκεί από τον οικογενειακό τάφο του αδελφού του στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών, στο οποίο είχε διαφυλαχτεί επί τέσσερα ακριβώς χρόνια.

Το μνημείο όπως είναι σήμερα, μερικώς αποκατεστημένο. Ο βανδαλισμός του είναι προσβολή στη μνήμη του ήρωα Στρατηγού

Η θέση που εναποτέθηκε οριστικά πλέον και φυλάσσεται σήμερα η τεφροδόχος του αιμύνηστου Στρατηγού είναι, κατά τη γνώμη του γράφοντα, μοναδική και πλέον αρμόζουσα σ' εκείνον τον ήρωα, αφού βρίσκεται κάτω ακριβώς από τα ονόματα των ένδοξα πεσόντων, στην εποχή του μεγάλου πολέμου, συμπολεμιστών Ιερολοχιτών του. Θέση στην οποία θα επιθυμούσε και ο ίδιος ν' αναπαυθεί μετά το θάνατο του.

Σχόλιο Εφημερίδας

Το μνημείο αυτό δυστυχώς τα τελευταία χρόνια έχει βανδαλισθεί και ληηλατηθεί με την απόσπαση όλων των ορεικάθικων τμημάτων του. Η στρατιωτική υπηρεσία, μετά από πρόταση της Λέσχης Καταδρομέων και Ιερολοχιτών αποκαθιστά τις ζημιές, αντικαθιστώντας τα ορεικάθικα διακοσμητικά, με μαρμάρινα.

Τον Ιούνιο του 1996 το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο κύρωσε την οργανωτική Δ/γή της Ζ' ΜΑΚ και το ΓΕΣ/ΔΕΔ διέταξε την αρχική επάνδρωσή της.

Με την ορθή καθοδήγηση των Διοικήτων της και τον επαγγελματισμό του προσωπικού, η Ζ' Μοίρα Αμφίβιων Καταδρομών καταξιώθηκε στις Ειδικές Δυνάμεις ως Μονάδα πρότυπο, ισότιμη με τις υπόλοιπες μονάδες και αντάξια αντίστοιχων Μονάδων του εξωτερικού.

Το «Μνημείον του Ιερού Λόχου» στο Πεδίον του Άρεως (Αθήνα), με το Μαυσωλείο του Στρατηγού Χριστόδουλου Τσιγάντε, όπως ήταν τότε. (Φωτ. Αρχείο Λέσχης Καταδρομέων και Ιερολοχιτών).

ΕΚΔΗΛΩΣΗ-ΤΕΛΕΤΗ

ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΚΟΡΚΑ

24 ΙΟΥΛΙΟΥ 2016

Σε μία σεμνή και ουσιαστική τελετή τιμήθηκε ο Αντιστράτηγος ε.α. Κωνσταντίνος Κόρκακας του Αθανασίου, Ιερολοχίτης και μέλος της Λέσχης Καταδρομέων και Ιερολοχιτών, στην Πουλίτσα Κορινθίας την Κυριακή 24 Ιουλίου 2016.

Η Πουλίτσα Κορινθίας είναι ο τόπος που γεννήθηκε ο Στρατηγός το έτος 1921. Ανήκει σε μια πολυμελή οικογένεια που μαζί με τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας του εκφράζουν, με την εργατικότητα τους και τη ζωή τους, τις αρχές και τις αξίες της συνεχούς προσφοράς στην πατρίδα και στην κοινωνία.

Η εκδήλωση αυτή ήταν έμπνευση και πρωτοβουλία του Δήμου Βέθου- Βόχας και είναι πρώτη φορά που τιμάται ο Στρατηγός στο χωριό του. Έτσι η απόδοση τιμής σε ένα αγωνιστή αποκτά ιδιαίτερη σημασία για όλους μας και αποτελεί ένα ελπιδοφόρο μήνυμα.

Υπό του Αντιστράτηγου ε.α. Ν. Λάζαρη Προέδρου της Λέσχης Καταδρομέων και Ιερολοχιτών

Ιερολοχιτών, Αντγο ε.α. Ν. Λάζαρη. Επίσης προσκεκλημένος, παρέστη και το εξέχον μέλος της Λέσχης, ο επίτιμος ΓΕΠΣ, Αντγος ε.α. Φωτόπουλος Χρήστος.

Η ελληνοτουρκική κρίση τον Ιανουάριο του 1996, επέβαλε την ανάγκη συγκροτήσεως μιας Μονάδας Αμέσου Αντιδράσεως, αποτελούμενης κατά βάση από μόνιμα στελέχη,

«20 ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ Ζ' ΜΑΚ»

Η Ζ' Μονάδα Αμφίβιων Καταδρομών γιόρτασε στις 16 Σεπτεμβρίου 2016, τα 20 χρόνια από ιδρύσεώς της στις εγκαταστάσεις της στο Μεγάλο Πεύκο.

Στην εκδήλωση παρευρέθησαν, μεταξύ πολλών άλλων, οι παλαιότεροι διοικητές που υπηρέτησαν στη Μονάδα αυτά τα χρόνια, με επικεφαλής τον πρώτο της διοικήτη και ιδρυτή της και νυν Πρόεδρο της Λέσχης Καταδρομέων και Ιερολοχιτών, Αντγο ε.α. Ν. Λάζαρη. Επίσης προσκεκλημένος, παρέστη και το εξέχον μέλος της Λέσχης, ο επίτιμος ΓΕΠΣ, Αντγος ε.α. Φωτόπουλος Χρήστος.

Η ελληνοτουρκική κρίση τον Ιανουάριο του 1996, επέβαλε την ανάγκη συγκροτήσεως μιας Μονάδας Αμέσου Αντιδράσεως, αποτελούμενης κατά βάση από μόνιμα στελέχη,

Τα οχήματα μάχης FLYER και οι μηχανές ανώμαλου δρόμου YAMAHA, αποτελούν τα καλύτερα μέσα στις αποστολές της μονάδας.

Τυφέκιο Ελευθέρου Σκοπευτού τύπου Barrett 0,50, για μεγάλες αποστάσεις και «σκληρούς» στόχους

με δυνατότητα άμεσης επέμβασης όποτε και όπου απαιτηθεί, ικανή να διεξάγει Ειδικές Επιχειρήσεις ανά πάσα στιγμή.

Τον Ιούνιο του 1996 το Ανώτατο Στρατιωτικό Συμβούλιο κύρωσε την οργανωτική Δ/γή της Ζ' ΜΑΚ και το ΓΕΣ/ΔΕΔ διέταξε την αρχική επάνδρωσή της.

Με την ορθή καθοδήγηση των Διοικήτων της και τον επαγγελματισμό του προσωπικού, η Ζ' Μοίρα Αμφίβιων Καταδρομών καταξιώθηκε στις Ειδικές Δυνάμεις ως Μονάδα πρότυπο, ισότιμη με τις υπόλοιπες μονάδες και αντάξια αντίστοιχων Μονάδων του εξωτερικού.

Επίσκεψη προέδρου Λέσχης στη Διακλαδική Διοίκηση Ειδικών Επιχειρήσεων

Την Παρασκευή 09 Σεπτεμβρίου 2016, ο πρόεδρος της Λέσχης Καταδρομέων και Ιερολοχιτών, Αντγος ε.α. Ν. Λάζαρης έκανε εθιμοτυπική επίσκεψη στη Διακλαδική Διοίκηση Ειδικών Επιχειρήσεων του ΓΕΕΘΑ, κατά την οποία ενημέρωσε τον διοικητή αυτής, Ταξίαρχο κ. Φθάρη Νικόλαο, για τις δραστηριότητες της Λέσχης.

Αλλαγή διοικήσεως ΕΤΑ - Επίσκεψη στο ΚΕΕΔ

Ο πρόεδρος της Λέσχης, Αντγος ε.α. κ. Ν. Λάζαρης, παρευρέθη ως προσκεκλημένος στην τελετή παραλαβής - παράδοσης της διοίκησης του ΕΤΑ την Τετάρτη, 13 Ιουλίου 2016.

Στην τελετή η οποία έλαβε χώρα υπό τον Διοικητή της Διακλαδικής Διοίκησης Ειδικών Επιχειρήσεων, Ταξιο κ. Φθάρη Νικόλαο, είχαν προσκληθεί και συμμετείχαν διοικήσεις και επιτελείς από όλους τους κλάδους των Ε.Δ., εκπρόσωποι των ΓΕ, καθώς και ο ΑΚΑΜ ΗΠΑ.

Παράλληλα ο πρόεδρος της ΛΚΙ, επισκέφθηκε και τον νέο διοικητή του ΚΕΕΔ, Σχη (ΠΖ) κ. Γιαννόπουλο Νικόλαο στον οποίο ευχήθηκε καλή επιτυχία στα νέα του καθήκοντα.

Επετειακές εκδηλώσεις για την επέτειο της εισβολής στην Κύπρο

Η Λέσχη Καταδρομέων και Ιερολοχιτών εκπροσωπήθηκε στις παρακάτω εκδηλώσεις (Κυπριακής Πρεσβείας)

1. Κυριακή 17 Ιουλίου 2016. Μνημόσυνο στον Καθεδρικό Ναό Αθηνών και στη συνέχεια κατάθεση στεφάνων στο μνημείο Άγνωστου Στρατιώτη
2. Τετάρτη 20 Ιουλίου 2016: Τρισάγιο και κατάθεση στεφάνων στο μνημείο πεσόντων στο Άλσος Στρατού.
3. Κυριακή 31 Ιουλίου 2016: Στρατόπεδο της 1ης Μοίρας Αλεξιπρωτιστών

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΗΜΕΡΙΔΑ ΕΙΔΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Η Λέσχη Καταδρομέων και Ιερολοχιτών την 09 Νοεμβρίου 2016 (Τετάρτη) και ώρα 16:00, θα πραγματοποιήσει ημερίδα στο Πολεμικό Μουσείο με θέμα «Κύπρος 1974 . Επιχειρήσεις των Δυνάμεων Καταδρομών κατά την τουρκική εισβολή του «ΑΤΤΙΛΑ»».

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ Ζ' ΜΑΚ

Ο πρόεδρος της Λέσχης, Αντγος ε.α. Ν. Λάζαρης, παρευρέθη προσκεκλημένος στην αλληλαγή διοικήσεως της Ζ' ΜΑΚ ως πρώτος διοικητής και ιδρυτής αυτής, που έλαβε χώρα την Παρασκευή 12 Αυγούστου 2016, στην έδρα της μονάδας.

Κατά την διάρκεια της τελετής, εκτός του προϊσταμένου διοικητού της Διακλαδικής Διοικήσεως Ειδικών Επιχειρήσεων, Ταξίαρχου κ. Φθάρη Νικόλαου, ήταν παρόντες εκπρόσωποι του ΓΕΕΘΑ και ΓΕΣ καθώς και αξιωματικοί των τριών κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων.

Επίσκεψη προέδρου Λέσχης στην 32ΤΑΞΠΝ

Ο πρόεδρος της Λέσχης Αντγος ε.α. Λάζαρης Νικόλαος, στα πλαίσια της επαφής με μονάδες των Ειδικών Δυνάμεων, επισκέφθηκε στις 30 Αυγούστου 2016 την 32 Ταξιαρχία Πεζοναυτών στο Βόλο, όπου συνάντησε τον διοικητή αυτής και τον ενημέρωσε για τις δραστηριότητες της Λέσχης Καταδρομέων και Ιερολοχιτών'.

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΧΑΛ

Ο Αντιπρόεδρος της Λέσχης Τέχος ε.α. Αθανάσιος Πουλιάνης και το μέλος αυτής Αντγος ε.α. Πέτρος Κομπόρης, παρευρέθησαν προσκεκλημένοι στη τελετή παράδοσης - παραλαβής της διοικήσεως της ΣΧΑΛ που έλαβε χώρα την Τρίτη 26 Ιουλίου 2016, στην έδρα της μονάδας.

Κατά την διάρκεια της τελετής, εκτός του Διευ-

θυντή Ειδικών Δυνάμεων του ΓΕΣ, Υπτιγου κ. Νικόλαου Μανωλάκου, ήταν παρόντες εκπρόσωποι του ΓΕΕΘΑ και ΓΕΣ καθώς και αξιωματικοί ε.ε και ε.α των τριών κλάδων των Ενόπλων Δυνάμεων.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΣΤΙΒΟΣ ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑΣ

Την 19 Ιουνίου 2016 πραγματοποιήθηκε κοινή δραστηριότητα του «στίβου τοπογραφίας» της Λέσχης Καταδρομέων και Ιερολοχιτών με το σωματείο Κέντρο Εφέδρων Ειδικών Δυνάμεων.

Συνάντηση ασκούμενων

Σημείο υδροληψίας

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

Την 17 Ιουλίου 2016 πραγματοποιήθηκε κοινή εκπαιδευτική δραστηριότητα «Τεχνική έρευνας περιοχής» της Λέσχης Καταδρομέων και Ιερολοχιτών με το σωματείο Κέντρο Εφέδρων Ειδικών Δυνάμεων.

ΗΜΙΟΡΕΙΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ 12 χλμ

Την 04 Σεπτεμβρίου 2016 διεξήχθη στην περιοχή Κορωπίου Υμηττού ο ημιορεινός δρόμος 12 χλμ. σε σηματοδοτημένη διαδρομή που περιελάμβανε όλα τα είδη εδαφών. Χωματόδρομο, ελάχιστη ασφάλτο, ανηφορικό δύσκολο ορειβατικό μονοπάτι και δύσβατο χωματόδρομο με βράχια και κυλιόμενες πέτρες στο μικρό οροπέδιο. Η υψομετρική διαφορά της διαδρομής ήταν περί τα 350μ. Συμμετείχαν παλαιά μέλη της Λέσχης και ανένταχτοι έφεδροι.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΠΟ ΠΡΩΤΟ ΧΕΡΙ

Η στήλη με τίτλο «Ιστορία από πρώτο χέρι» δημοσιεύει περιγραφές και κριτική γεγονότων από μέλη μας τα οποία ήταν αυτόπτες ή αυτόκοι μάρτυρες ή έλαβαν μέρος στην εξέλιξή τους. Για την δημοσίευσή τους εκτός από τα κείμενα περιγραφής απαιτούνται και τα παρακάτω:

α. Φωτογραφία του μέλους μας που καταθέτει την εμπειρία του, αν είναι δυνατόν

κοντινή στον χρόνο που εξελίχθηκε το περιγραφόμενο γεγονός ή και σύγχρονη. β. Άλλες φωτογραφίες (εδάφους, αναμνηστικές φωτογραφίες κλπ.). Αν είναι δυνατόν να αναφέρεται και χρόνος λήψης της φωτογραφίας, ονόματα εικονιζόμενων ή ονοματολογία εδαφικών σημείων. γ. Σχεδιαγράμματα, χάρτες, διαταγές, σημειώματα κ.ο.κ.

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΒΙΤΣΙΟΥ - ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1949

Όπως τις έζησα, ως Ανθ/γος ΔΙΜΟΙΡΙΤΗΣ ΤΗΣ ΔΙΜΟΙΡΙΑΣ ΜΠΑΖΟΥΚΑΣ (εκτοξευτών 2,36" -Αντιαρματικών) ΤΗΣ Β'.Μ. ΚΑΤΑΔΡΟΜΩΝ

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

Διανυκτερεύσαμε στο αεροδρόμιο Κοζάνης και το πρωί μας μίλησε ο Υπουργός Άμυνας κ. Παν. Κανελλόπουλος, ευχόμενος καλή επιτυχία στην αποστολή μας. Στη συνέχεια επιβιβάστηκαμε στα φορτηγά G.M.S., που μας μετέφεραν αμέσως στις νότιες πηγαίες του υψώματος ΜΠΙΚΟΒΙΚ, Β.Α. της Καστοριάς. Αυτή ήταν η βάση εξόρμησής μας.

Παραμείναμε στη θέση αυτή μέχρι το βραδάκι της 10ης Αυγούστου, προετοιμάζοντας τους άντρες μας για την επικείμενη μεγάλη Καταδρομική Επιχείρηση, σε βάθος, στην καρδιά του Βιτσίου.

Με απόλυτη προσοχή στις κινήσεις μας, οι αξιωματικοί αναγνωρίζαμε και παρακολουθούσαμε τις δραστηριότητες των Συμμοριτών, που κατείχαν τα οχυρωμένα υψώματα ΜΠΑΡΟ-ΑΝΩΝΥΜΟ-ΡΟΤΟ κλπ.

Το πρωί της 10ης Αυγούστου άρχισε η επίθεση προς ΠΟΛΕΝΑΤΕΣ από ανατολικά και προς ύψωμα ΡΟΤΟ από νότο, από τις μεραρχίες Πεζικού. Στο υψ. ΜΠΙΚΟΒΙΚ ήρθε ο Αντ/γος ΜΑΝΙΔΑΚΗΣ ΣΤΥΛ., ο οποίος διηύθυνε όλη την επιχείρηση στο Βίτσι, συνοδευόμενος από τους επιτελείς του και από τον στρατηγό ΒΑΝ ΦΛΙΤ (Αμερικάνος) και παρακολουθούσαν την εξέλιξη των επιχειρήσεων των Μεραρχιών Πεζικού.

Λίγο παραπέρα ήμασταν μερικοί αξιωματικοί της Μοίρας, επιφορτισμένοι με την παρακολούθηση των αυριανών αντικειμενικών στόχων μας. (υψ. ΜΠΑΡΟ κλπ).

Κάποια στιγμή έγινε αντιληπτή από τους Συμμοριτές η συνάθροιση όλων αυτών και άρχισε βομβαρδισμός πυροβολικού από το ΜΑΛΙ-ΜΑΔΕ, καθώς αυτοί αποχωρούσαν από το υψ. ΜΠΙΚΟΒΙΚ. Ο διοικητής των Καταδρομών Συντ/χος ΚΑΛΛΙΝΣΚΙ προχώρησε προς τις θέσεις μας και συνέβη το εξής ευτράπελο: ο διοικητής είχε μεγάλο πρόβλημα με την ακοή του, φαίνεται δε, ότι οι μπαταρίες των ακουστικών του είχαν εξασθενήσει. Έτσι, προσεγγίζοντάς με, μου λέει: «Τι καπνίζει εκεί!». Μόλις είχε εκραγεί μία οβίδα πυροβολικού κι εκείνος δεν

Δακανάλης Κίμων

Ταγματάρχης Π.Ζ., ε.α. Τάξεως 1949^Α Σ.Σ.Ε

άκουσε την έκρηξη!! Με μεγάλη δυσκολία καταφέραμε να τον πείσουμε να προφυλαχθεί στο χαρακώμα. Η ημέρα της 10ης Αυγούστου πέρασε με αναγνωρίσεις και ψυχολογική προετοιμασία των ανδρών μας.

Κατά το ηλιοβασίλεμα πήραν το βραδινό γεύμα και γέμισαν τα παγούρια τους με τσάι, αντί για νερό. Μόλις σκοτεινιάσε, άρχισαμε να κατηφορίζουμε το υψ. ΜΠΙΚΟΒΙΚ προς βορρά, στις πηγαίες του οποίου ήταν εγκατεστημένοι άνδρες του Πεζικού. Επικεφαλής των Μοιρών Καταδρομών που επιχειρούσαν από το υψ. ΜΠΙΚΟΒΙΚ, ήταν η Β' Μοίρα Καταδρομών και ακολουθούσε η Γ' Μοίρα Καταδρομών.

Επικεφαλής ΛΟΚ της Μοίρας μας, που ηγείτο της επιχείρησης κατάληψης υψ. ΜΠΑΡΟ, ήταν ο 51ος ΛΟΚ με διοικητή τον αείμνηστο Λοχαγό ΒΛΗΣΙΔΗ ΜΑΤΘΑΙΟ, στο λόχο του οποίου είχε διατεθεί η Διμοίρια ΜΠΑΖΟΥΚΑΣ.

Ήταν πανσέληνος κι έτσι η κίνησή μας προς τις εχθρικές γραμμές ήταν άνετη. Το δρομολόγιο που ακολουθήσαμε ήταν κατά μήκος της οχθής ενός ευρύτατου ρυακιού, που οδηγούσε από τους πρόποδες του υψ. ΜΠΙΚΟΒΙΚ απευθείας στη χαράδρα της Χαλιάστρας, η οποία χώριζε το υψ. ΜΠΑΡΟ από εκείνο του ΡΟΤΟ.

Οι όχθες του ρυακιού είχαν δέντρα κι έτσι υπήρχε κάλυψη σε όλη τη διαδρομή, δεδομένου ότι η πανσέληνος είχε κάνει τη νύχτα-μέρα. (Αυγουσιτιάτικο φεγγάρι). Ύστερα από περίπου δυο-τρεις ώρες αθρόυβης και προσεκτικής πορείας, είχαμε πλέον προσεγγίσει τους πρόποδες του υψ. ΜΠΑΡΟ από ανατολικά.

Όταν αρχίσαμε να ανηφορίζουμε, διεισδύοντας προς τις Β.Α. πηγαίες του υψ. ΜΠΑΡΟ, απορρούσαμε πως μέχρι αυτή τη στιγμή, δε μας είχαν αντιληφθεί οι Συμμοριτές. Κι αυτό γιατί, ένα μέρος της ανηφορίας ήταν καλυμμένο από κροκάθους του ποταμού, που σε συνδυασμό με τη βιαστική κίνησή μας, προξένησε όπως ήταν φυσικό, αρκετό θόρυβο.

Κάποια στιγμή, από το ύψωμα ΡΟΤΟ (Ανατολικά και δεξιά μας), άρχισε να βάλθει ένα βαρύ ποθυβόλο με τροχιοδεικτικές σφαίρες προς την κατεύθυνση όπου κινούντο οι ακολουθούσες Μοίρες Καταδρομών. Αυτό μας έπεισε ότι η διλοχία 51 και 52 ΛΟΚ, που προηγουμεθα, δεν είχε γίνει αντιληπτή από τον εχθρό.

Γρήγορα βρεθήκαμε πίσω από τις οχυρώσεις του υψ. ΜΠΑΡΟ (Β.Α. πηγαία), στα πρώτα εχθρικά χαρακώματα που ήταν κενά και τα καταθάβαμε αμαχητί.

Από πληροφορίες γνωρίζαμε ότι στη Β.Α. πλευρά του υψ. ΜΠΑΡΟ βρισκόταν ένας ρόχος Συμμοριτών και πήραμε τα αναγκαία μέτρα ασφαλείας. Στα χαρακώματα αυτά πήραμε μιαν ανάσα και ανασυγκροτηθήκαμε, έτοιμοι πλέον, για την ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΡΙΣΙΜΗ ΕΠΙΘΕΣΗ, για την ολοκλήρωση της κατάληψης της κορυφής του υψ. ΜΠΑΡΟ, η οποία ήταν και η κυρίως οργανωμένη αμυντική τοποθεσία. (Σ' αυτό το σημείο πρέπει να σας πληροφορήσω ότι η οχύρωση του υψ. ΜΠΑΡΟ αποτελείτο από 3 γραμμές αμύνης: Η πρώτη στους πρόποδες, με συρματοπλέγματα και ναρκοπέδια. Η δεύτερη γύρω στα μέσα του υψ. ΜΠΑΡΟ και η τρίτη ήταν γύρω από την Στρατιωτική οφρύν στην κορυφή, με ισχυρά ποθυβόλεια και συρματοπλέγματα, παγιδευμένα με χειροβομβίδες).

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

Αφιέρωμα στην επέτειο της απελευθέρωσης της Αθήνας Επιχείρηση «MANNA»

Επιχείρηση «Μάννα» (Operation Manna) ήταν η κωδική ονομασία της επιχείρησης που ανέλαβαν οι Βρετανοί κατά τον 2ο παγκόσμιο πόλεμο στην Ελλάδα, αμέσως μετά την αποχώρηση των γερμανικών στρατευμάτων κατοχής από την Αθήνα.

Συμμετείχε η 2η Ταξιαρχία Αλεξιπρωτιστών. Η μονάδα που έφτασε πρώτη στην Αθήνα, ήταν το 4ο Τάγμα Αλεξιπρωτιστών που έκανε άλμα στα Μέγαρα στις 12 Οκτωβρίου 1944, ακριβώς εκεί που είναι σήμερα η εκπαιδευτική ζώνη ρίψεως αλεξιπρωτιστών της ΣΧΑΛ.

Οι καιρικές συνθήκες δεν επέτρεψαν την εκτέλεση άλματος και των υπολοίπων μονάδων της ταξιαρχίας (5ο τάγμα Σκώτων και 6ο τάγμα Ουαλών) που έφτασαν στην Αθήνα μέχρι τις 16 Οκτωβρίου. Ειδικότερα η Β' Μοίρα του Ιερού Λόχου, που βρισκόταν με Βρετανούς ήδη στον Πόρο, αποβιβάστηκε στον όρμο Ζέας (Πασαλιμάνι) του Πειραιά, στις 14 Οκτωβρίου του 1944.

Η Β' Μοίρα, με διοικητή τον αντισυνταγματάρχη Μεσσηνόπουλο, αποτελούσε το μεγαλύτερο μέρος της δύναμης "Γ", του τακτικού συγκροτήματος του Ιερού Λόχου δηλαδή, που είχε συγκροτηθεί, προκειμένου να ενταχθεί στην Δύναμη "Fox" των Βρετανών, με σκοπό την αποβίβαση στην Ελλάδα μετά την αποχώρηση των Γερμανών.

Στις 26 Σεπτεμβρίου, η δύναμη "Γ", αποβιβάστηκε

Βρετανοί αλεξιπρωτιστές στους δρόμους της Αθήνας, αντιμετωπίζουν αντάρτες του ΕΑΜ/ΕΛΑΣ

στον όρμο Καψάλι των Κυθήρων, κάτω από πανηγυρική σύναξη των κατοίκων του νησιού. Ήδη υπήρχαν βρετανικά τμήματα της Δύναμης "Fox" εκεί.

Στις 2 Οκτωβρίου, μαζί με τα βρετανικά τμήματα, οι Ιερολοχίτες αποβιβάστηκαν στον Πόρο, όπου εγκαταστάθηκαν αμυντικά. Μετά την αποχώρηση των γερμανικών στρατευμάτων, που παρέδωσαν την Αθήνα μπροστά στο μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη στον τότε δήμαρχο

της πόλης και σ' ένα κληρικό, άρχισε η άφιξη των Ελλήνων και των συμμάχων. Η κίνησή τους προς την Αθήνα, έγινε με συγκινητικές εκδηλώσεις των κατοίκων. Μια όαση χαράς, πριν την επόμενη καταγίδα!

Στη συνέχεια, έφτασε και η βρετανική 23η τεθωρακισμένη ταξιαρχία με πλοία του βρετανικού και του ελληνικού πολεμικού ναυτικού και η βρετανική δύναμη ανέλαβε την προστασία της Αθήνας και την υποστήριξη της κυβέρνησης Μ. Ανατολής που και αυτή έφτασε στην Αθήνα με πρωθυπουργό τον γέρο Γ. Παπανδρέου.

Μαζί του ήλθε και ο Βρετανός στρατηγός Ronald Scobie, διοικητής των "Συμμαχικών Στρατευμάτων Απελευθέρωσης της Ελλάδας". Η εξόριστη ελληνική κυβέρνηση, έφτασε με το θωρηκτό "Αβέρωφ" προερχόμενη από Ιταλία, στις 18 Οκτωβρίου 1944, που ήταν και η πρώτη ημέρα λειτουργίας του ελληνικού κράτους, μετά από τρισήμισι χρόνια στυγνής κατοχής!

Δυστυχώς όμως, ο φανατισμός, το πάθος, το μίσος και ο τρόμος, είχαν προηγηθεί στην άφιξη. Ήδη το καζάνι του εμφύλιου σπαραγμού σιγόβραζε. Έτσι η απελευθέρωση δεν "εξαργυρώθηκε" με την αξία της θυσίας των Ελλήνων.

Υπό του Αντιστρατήγου ε.α. Ν. Λάζαρη Προέδρου της Λέσχης Καταδρομέων και Ιερολοχιτών

ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΚΟΝΤΑ ΜΑΣ

Υποστράτηγος ε.α Παντελής Σαββάκης

ΓΕΝΙΚΟ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟ ΣΤΡΑΤΟΥ - ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΣΤΡ/ΚΩΝ ΑΡΧΕΙΩΝ
Αθήνα, 20 Ιουνίου 2016
Κ.Α : 12619 - Ν.Τ : 1514

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο Υποστράτηγος (ΠΖ) ε.α Σαββάκης Παντελής με ΑΜ : 22560 γεννήθηκε στο χωριό Σπηλή της επαρχίας Αγίου Βασιλείου του Νομού Ρεθύμνης το έτος 1914 και ονομάστηκε Ανθής το έτος 1940.

Προέλευση : ΣΣΕ

- Προήχθη μέχρι και του βαθμού του Υποστράτηγου
- Υπηρέτησε σε διάφορες Μονάδες και Επιτελικά Γραφεία ανάλογα κάθε φορά του βαθμού του.

- Διοίκησε τις Μονάδες ή Δνσεις Επιτελείου:

4ο ΣΠ Διευθυντής γραφείου επιχειρήσεων, Μ.Υ/Ε.Κ.Σ.Ε. Διοικητής Τάγματος, Σ.Ε.Α.Π. Διευθυντής Πτέρυγας Δ.Μ, Σ.Ε.Α.Π. Διοικητής 1ου Τάγματος, V Μερραρχία Διευθυντής Τ.Ε.Α, 21ο Τάγμα Π.Α.Ο Διοικητής, VIII Μερραρχία Διευθυντής 6ου Ε.Γ, Γραμματεία ΝΑΤΟ/ΓΕΣ Διευθυντής, ΑΣΔΕΝ Διευθυντής 6ου Ε.Γ, 401 Κ.Ε.Υ Διοικητής, V Α.Τ.Δ Διοικητής (Σχης).

- Φοίτησε κατά την διάρκεια της σταδιοδρομίας του στα διάφορα σχολεία του όπλου του ως εξής:

ΣΧ. ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ, ΚΕΒΟΠ ΣΧ. ΜΗΧΑΝΟΔΗΓΗΣΕΩΣ, Κ.Ε.Π.Α, ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΓΕΝ. ΔΝΣΗ ΠΟΛ. ΑΜΥΝΗΣ ΧΩΡΑΣ, Α.Σ.Π.

- Έλαβε μέρος στις πολεμικές επιχειρήσεις: 1940-1941, 1943-1944, 1947-1948, 1954-1955.

Τιμήθηκε με τα παρακάτω παράσημα και μετάλλια για τις υπηρεσίες

που προσέφερε στη πατρίδα :

Μετάλλιο Εξαιρέτων Πράξεων(415/46), Μετάλλιο Στρατ/κής Αξίας Γ' Τάξεως (328/54), Αναμνηστικό Μετάλλιο Ποθέμου 1940-1941(429/51), Αναμνηστικό Μετάλλιο Ποθέμου 1941-1945(429/51), Χρυσούς Σταυρός Βασιλικού Τάγματος του Φοίνικος(186/52), Μετάλλιο Ηνωμένων Εθνών (328/54), Αναμνηστικό Μετάλλιο Εκστρατείας Κορέας (50/55), Ευαρέσκεια Προέδρου Νότιας Κορέας (63/55), Αμερικάνικο Αναμνηστικό Μετάλλιο (Corean Service Medal) (98/55), Μετάλλιο Εξαιρέτων Πράξεων (72/44), Χρυσούς Σταυρός Βασιλικού Τάγματος του Γεωργίου Α'(106/62), Πολεμικός Σταυρός Γ' Τάξεως (918/45), Χρυσό Αριστείον Ανδρείας (347/48), Αργυρός Σταυρός του Γεωργίου Α' μετά Ξιφών (549/47), Σταυρός Ταξιαρχών Β' Τάγματος του Φοίνικος (206/65), Σταυρός Ταξιαρχών του Ημετέρου Τάγματος του Γεωργίου Α'(157/69).

- Ο Στρατός Ήρας και οι Συνάδελφοί του εκτιμώντας την προσφορά του Αντγου ε.α Σαββάκη Παντελή τον αποχαιρετούν και ευχονται στους δικούς του, ο Πανάγαθος Θεός να τους δώσει κουράγιο, υπομονή και παρηγοριά.

Αθήνα, 20 Ιουνίου 2016

Ο Συντάξας

Υπὴγός (ΦΠΖ) Παπαδάκος Δημήτριος

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Λέσχης Καταδρομένων και Ιερολοχιτών εκφράζει θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του και προσεύχεται ο Θεός να τον αναπαύσει και να παρηγορήσει τους οικείους του. Θα θυμόμαστε πάντοτε τον θαμπό Στρατηγό, τον πολεμιστή Καταδρομέα και Ιερολοχίτη.

Υποστράτηγος
ε.α. Γεώργιος
Σύρμος

Στις 16 Αυγούστου 2016 απεβίωσε Σαίφινδιδως από οξύ καρδιακό έμφραγμα, ο Υποστράτηγος ε.α. Γεώργιος Σύρμος, παλαιός και επί πολλά χρόνια στέλεχος των Ειδικών Δυνάμεων.

Στην εξόδιο ακοιουθία που έγινε στο νεκροταφείο Ζωγράφου, στις 17 Αυγούστου 2016 εκ μέρους του ΔΣ της ΛΚΙ παρέστη ο Σχης ε.α. Γατσούλης Ευάγγελος.

Παρέστησαν επίσης ο Αντγος ε.α. Κ. Χατζής Δημήτριος, ο Ταξχος ε.α. Κ. Δαμασκηνός Ναπολέων, ο Ανχης ε.α. Κ. Μπουικίδης Ελευθέριος ως εκπρόσωπος τής ΕΑΑΣ, αντιπροσωπεία από 8 αξιούχους ε.ε. από το ΓΕΣ και τη ΔΕΑ.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Λέσχης Καταδρομένων και Ιερολοχιτών εκφράζει θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του και προσεύχεται ο Θεός να τον αναπαύσει και να παρηγορήσει τους οικείους του.

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΜΝΗΜΗ

ΤΟΥ ΥΠΟΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ε.α ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Στις 27 Σεπτεμβρίου 2015 έφυγε από κοντά μας ο Υποστράτηγος ε.α. Δημήτριος Παπαδόπουλος του Νικολάου, τάξεως Σ.Σ.Ε. 1947 Α', μετά από διμηνη ταλαιπωρία στο 401 Γενικό Στρατιωτικό Νοσοκομείο.

Γεννήθηκε 8 Σεπτεμβρίου 1925 στους Τοξότες Ξάνθης, όπου και έζησε μέχρι τις 6 Απριλίου 1941, οπότε και υπό τον φόβο των Βουλγάρων, ξεκίνησε μαζί με την οικογένειά του ένα οδοιπορικό διαμέσου Θάσου, Μυτιλήνης, Τουρκίας, με τελικό προορισμό την Χάιφα της Παλαιστίνης.

Εκεί η συνείδηση του και η αγάπη του για την σκλαβωμένη πατρίδα, του επέβαλε να δηλώσει ενήλικας, παρότι μόλις 16 ετών, και να υπηρετήσει τον Ελληνικό Στρατό, στην υπό συγκρότηση Ιη Ελληνική Ταξιαρχία Μ. Α.

Μετά από εντατική και αδιάκοπη εκπαίδευση στη Παλαιστίνη, Λίβανο και Συρία η Ταξιαρχία των 6.000 αξιωματικών, υπάξιωματικών και οπλιτών πλήρως εφοδιασμένη και μετακινηθείσα στην Αίγυπτο, εισήλθε αρχάς Αυγούστου του 1942 στη ζώνη μάχης της 8ης βρετανικής Στρατιάς, με διοικητή τον στρατηγό Μοντγκόμερι και διαταγή εσώματνα μέχρις εσχάτων. Η ταξιαρχία εξετέλεσε επιτυχώς όλες τις πολεμικές αποστολές της κατά τη διάρκεια αμύνης και επιθέσεως στην ιστορική μάχη του Ελ Αλαμίν και της προελάσεώς της μέχρι της τελευταίας αμυντικής γραμμής Ελ Αγκέιλα του Ρόμμελ στην Βεγγάζη. Με τη συμμετοχή της και τις επιτυχίες της απέσπασε τα συγχαρητήρια της βρετανικής και ελληνικής πολιτικής και στρατιωτικής ηγεσίας.

Τον Ιούνιο του 1944, μαζί με τους περισσότερους της Ιης Ελλ. Ταξιαρχίας Ελ Αλαμίν, συμμετείχε ως μέλος της νεοσυγκροτηθείσας ΙΙης ελληνικής Ορεινής Ταξιαρχίας με αποστολή την συμμετοχή στο Ιταλικό Μέτωπο.

Μετά από μία ακόμη εντατική εκπαίδευση στο Λίβανο και Συρία, μεταφέρθηκε μαζί με τους άλλους από το λιμάνι της Χάϊφας με το υπερωκεάνιο «Ρουίς» στο λιμάνι του Τάραντα Ιταλίας. Εκεί σιδηροδρομικώς και οδικώς εισήλθαν στη ζώνη μάχης της 8ης Βρετανικής Στρατιάς. Η ΙΙη ελληνική Ορεινή Ταξιαρχία, εκπληρώνοντας την αποστολή της, κατέλαβε το γερμανικό αεροδρόμιο και την πόλη του Ρίμινι, υψώνοντας την ελληνική σημαία τα ξημερώματα της 21ης Σεπτεμβρίου 1944 στην

πλατεία της πόλεως, αφετέρου περνώντας τον Ρουβίκωνα και συνεχίζοντας την προέλαση, μέχρι ληψέως διαταγής απεμπλοκής και επιστροφής στην ελεύθερη πατρίδα, λόγω αποχωρήσεως των Γερμανών και Βουλγάρων.

Από το ιταλικό μέτωπο οδηγήθηκε μαζί με την Ταξιαρχία του, στο λιμάνι του Τάραντος, όπου με το πλοίο «Αλκαντάρα» και με συνοδεία το αντιτορπιλικό «Πινδος», στις 8 Νοεμβρίου του 1944, αποβιβάστηκαν στον όρμο του Κερατσινίου. Η ΙΙη ελληνική Ορεινή Ταξιαρχία «Ρίμινι» το πρωί της επόμενης 9ης Νοεμβρίου, με σχηματισμό παρελάσεως και με επικεφαλής τον Δκτῆ Σχη (ΠΖ) Τσακαλώτο, ξεκίνησε από το Κερατσίνι πεζή με προορισμό την Αθήνα, όπου και έγινε δεκτή με φρενήρη ενθουσιασμό, ζητωκραυγές και χειροκροτήματα.

Η περίοδος φοιτησεώς του στην Σ.Σ.Ε. ξεκινά μαζί με τους υπόλοιπους 30 συνολο 31, επιτυχόντες εθελοντές Υπξκούς της ΙΙης ελλην. Ορεινής Ταξιαρχίας «Ρίμινι» και του «Ιερού Λόχου» στο διαγωνισμό της 19-23 Μαρτίου 1945.

Στη σχολή αποτέλεσαν το 1ο μεταπολεμικό Ταγμα Ευελπίδων των 5 Λόχων, με αρχηγό Σχολής τον Εύελπι εκ μονίμων Υπαξιωματικών και αγαπητό φίλο του μέχρι το τέλος Ιωαννίδη Παρασκευά.

Εκτάκτως, λόγω του ανταρτοπολέμου, ονομάστηκαν Ανθγού στις 7 Μαρτίου 1947, έλαβαν φύλλο πορείας και ανέλαβαν Διοικητές Λ. Ο. Κ. των υπό συγκρότηση τότε Μοίρας Καταδρομών. Ο πατέρας μου ανέλαβε ως Ανθγός Διοικητής και Δκτῆς 64ου Λ.Ο.Κ. της Γ' Μοίρας Καταδρομών, ενώ οι αδελφικοί φίλοι του Γιώργος Ρόκος στον 63ο Λ. Ο. Κ. και Μίλτος Μπούνης στον 62ο Λ. Ο. Κ. Έτσι έλαβαν μέρος σε όλες τις επιχειρήσεις Θεσσαλίας και Ηπείρου 1947-1948, που διακρίθηκαν ιδιαίτερος για τις πράξεις τους. Ειδικά για την απελευθέρωση της Κονίτσας, η οποία προορίζετο για πρωτεύουσα των συμμοριτών, η Γ' Μοίρα Καταδρομών είχε ειδική αποστολή. Ξεκίνησε την νύχτα 3-4 Ιανουαρίου 1948 και πέρασε αθόρυβα και αποφασιστικά δια μέσου των εχθρικών γραμμών, σε σημείο που άκουγαν τις ομιλίες των συμμοριτών, για να τους κυλώσουν και να καταλάβουν το ύψωμα Λυκόμορον, το οποίο αποτέλεσε και το κλειδί στην απελευθέρωση της Κονίτσας. Προς τούτο, ο Δκτῆς της 43ης Ταξιαρχίας Σχης (ΠΖ) Καρδαράς Κ. σε έπαινό του προς την Γ' Μ. Κ. αναφέρει ότι «την κατάληψη του Λυκόμορου μόνον ημίθεοι ηδύναντο να πραγματοποιήσουν».

Προήχθη μέχρι τον βαθμό του Υποστράτηγου και υπηρετήσε επιπλέον ως Δκτῆς του 967 Λ/ΕΣΑ της Ιης Μεραρχίας, Δκτῆς 957 Λ/ΕΣΑ του Γ' Σ. Σ., Δκτῆς Λόχου 582 ΤΟ του 24 Σ. Π. της VIII Μεραρχίας, Δκτῆς Λόχου Μαθητών & Καθηγητής Σ. Ι. Σ., Δκτῆς Λόχου Δκσεως 19 Σ. Π. της VI Μεραρχίας, Δκτῆς Λόχου

ΑΠΟΝΟΜΗ ΠΤΥΧΙΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ Α.Μ ΒΑΣΙΛΕΑ ΓΕΩΡΓΙΟ Β'

617 Τ. Π. του 21 Σ. Π. της VI Μεραρχίας, Επ. Προς. & ΔΜ 21 Σ. Π. της VI Μεραρχίας, Υδκτῆς 617 ΤΠ της VI Μεραρχίας, Τμηματάρχης 1ου Ε. Γ/Γ Σ. Σ., Δντῆς Γρ. Δημ. Σχέσεων X Μεραρχίας, Υδκτῆς & Δκτῆς 10ου Τ. ΠΑΟ της X Μεραρχίας, Δντῆς 1ου Ε. Γ. VI Μεραρχίας, Υδκτῆς 6ου Τ. ΠΑΟ της VI Μεραρχίας, Δντῆς 4ου Ε. Γ/VI Μεραρχίας, Δντῆς 2ου, 3ου Ε. Γ. & Αρχείο. Κλίμ. ΝΑΤΟ, Δκτῆς 508 Τ. Π. της XII Μεραρχίας, Δντῆς 3ου Ε. Γ. 99 Σ. Δ. Ι., Δντῆς 2ας Μ.Ε.Ο. Α.Ε.Δ., Υδκτῆς Vης Μεραρχίας, Δκτῆς Σ. Δ. Α. Πειραιώς.

Κατά την διάρκεια της σταδιοδρομίας του φοίτησε σε όλα τα σχολεία του Πεξικού, στην Α. Σ. Π., στη Σχολή Ξένων Γλωσσών, στη Σχολή Πυρηνικών Όπλων ΝΑΤΟ στη Γερμανία και τέλος στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης στο Τμήμα Πολιτικών και Οικονομικών Σπουδών.

Για την πολεμική του δράση και τις υπηρεσίες του τιμήθηκε με τις ακόλουθες Ηθικές Αμοιβές: Μετάλλια Εξαιρέτων Πράξεων (2), Αργυρούν Αριστείον Ανδρείας, Χρυσά Αριστεία Ανδρείας (2), Πολεμικοί Σταυροί Γ' Τάξεως (3), Μετάλλιο Στρατ. Αξίας Γ' Τάξεως, Χρυσούς Σταυρός Βασιλικού Τάγματος του Φοίνικος, Χρυσούς Σταυρός Βασιλικού Τάγματος του Γεωργίου Α', Χρυσούς Σταυρός του Απόστ. & Ευαγγελ. Μάρκου απονεμηθείς υπό του Πατριάρχου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής Νικολάου.

Μέχρι το τέλος της ζωής του παρέμεινε αφοσιωμένος στις αρχές και τα ιδεώδη με τα οποία μεγάλωσε, απόλυτα αφοσιωμένος στην πατρίδα, τον στρατό, την τάξη του (Σ. Σ. Ε. 1947Α') και πάντα έτοιμος για τον οποιοδήποτε αγώνα.

Ο στρατός και η πατρίδα έχασαν έναν γενναίο πολεμιστή, έναν αληθινό πατριώτη με βαθιά αγάπη και πραγματική αυτοπάρνηση.

Η οικογένειά του, εμείς, χάσαμε έναν θαυμάσιο σύζυγο και έναν υπέροχο πατέρα, τρυφερό, δοτικό, γενναιόδωρο, με απαράμιλλη ευγένεια και τη μεγαλύτερη αγάπη του κόσμου.

Θα είναι πάντα μέσα στην καρδιά μας.

Εκ μέρους της οικογένειας
Αναστασία Παπαδοπούλου Ραφομανίχη

ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΑΞΕΩΣ 1947 Α'

Το λάθος των Ιταλών Αλπινιστών

Στην Πίνδο, τα ξημερώματα της 28 Οκτωβρίου του 1940, οι Ιταλοί έκαναν την εισβολή τους στο ελληνικό έδαφος, χρησιμοποιώντας τις επίλεκτες δυνάμεις τους, την μεραρχία των αλπινιστών "Julia".⁽¹⁾ Οι αλπινιστές (alpini)⁽²⁾ αποτελούσαν και εξακολουθούν ν' αποτελούν ακόμη και σήμερα, επίλεκτο ιταλικό πεζικό, ορεινού κυρίως αγώνα. Προσωπικό τους⁽³⁾ έχει συμμετάσχει σε επιχειρήσεις στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν.

Η επιθετική ενέργεια των Ιταλών στην Ήπειρο⁽⁴⁾ σχεδιάστηκε έτσι ώστε να λειτουργήσει σαν τανάλια, με διπλή υπερχέραση⁽⁵⁾, εγκλωβίζοντας τα ελληνικά τμήματα στη μέση και εξουδετερώνοντας τα με την κυρία δύναμη που ακολουθούσε.

Το αριστερό (για τους Ιταλούς) σκέλος της επίθεσης, το ανέλαβαν οι αλπινιστές της "Julia". Τα 7 επίλεκτα ιταλικά τάγματα αλπινιστών, πέτυχαν μέσα σε δυο ημέρες να διασπάσουν την άμυνα του ελληνικού αποσπάσματος Πίνδου⁽⁶⁾ και αφού ανασυγκροτήθηκαν, προχώρησαν ραγδαία μέσα από την κοιλάδα του Αώου ποταμού και μέσα σε 5 ημέρες από την ημέρα της εισβολής, έφτασαν στο χωριό Βωβούσα⁽⁷⁾ σε απόσταση 30 περίπου χλμ. από τον αντικειμενικό τους σκοπό που ήταν το Μέτσοβο. Με αυτό τον τρόπο θα απέκοπταν τα ελληνικά τμήματα και θα εμπόδιζαν οποιαδήποτε ενίσχυσή τους.

Αυτό βέβαια, σε συνδυασμό με τις ενέργειες των υπόλοιπων ιταλικών δυνάμεων, που κινούνταν κατά μήκος του παραθαλάσσιου άξονα (Μεραρχία Ιππικού και Μεραρχία Σιέννα⁽⁸⁾), αλλά και της μεραρχίας Πιεμόντε⁽⁹⁾ που ήταν στο αριστερό πλευρό των αλπινιστών.

Ιταλοί αλπινιστές της μεραρχίας "Julia" σε πορεία προς τη γραμμή εξόρμησης

Η μέθοδος προχωρήσεως των αλπινιστών ήταν η ταχεία προχώρηση μέσα από τις βαθιές γραμμές του εδάφους, τις χαράδρες δηλαδή, προς εξαναγκασμό του αντίπαλου που κατείχε τα δεσπόζοντα εδάφη σε παράδοση, αφού είχαν αποκοπεί οι γραμμές επικοινωνιών του. Δεν ήταν κάποια νέα μέθοδος. Την είχε εφαρμόσει παλιότερα εις βάρος τους ο αντίπαλός τους, ο αυστριακός στρατός κατά τον 1ο παγκόσμιο πόλεμο, ο οποίος πέτυχε να τους νικήσει στη μάχη του Καπορέτο⁽¹⁰⁾.

Έκαναν όμως μοιραίο σφάλμα. Η ραγδαία κίνησή τους τους έκανε ν' αποκαλύψουν τα πλευρά τους, δεδομένου ότι οι άλλες ιταλικές δυνάμεις αριστερά δεν μπόρεσαν να τους ακολουθήσουν. Ο διοικητής της ιταλικής μεραρχίας, υποστράτηγος Μάριο Τζιρότι, πιστεύοντας ότι οι ορεινοί όγκοι της Πίνδου προστατεύουν τα πλευρά του, δεν φρόντισε να εξασφαλίσει τα εδάφη τακτικής σημασίας και τα εγάρσια ορεινά δρομολόγια, ειδικότερα στο αριστερό του πλευρό. Πίστεψε ότι οι υποχωρούντες αρχικά Έλληνες, έχουν εξουδετερωθεί.

Δεν έλαβε υπόψη του ότι η Πίνδος είναι μεν ορεινή αλλά υπάρχουν τόσα πολλά μονοπάτια και ότι οι ανθεκτικοί Έλληνες μαχητές θα τα αξιοποιούσαν. Βασικά δεν φαντάστηκε την ευψυχία και την αντοχή του Έλληνα μαχητή αλλά και το καθολικό πνεύμα αντίστασης των κατοίκων,

που βοηθούσαν τους στρατιώτες τους.

Έτσι έπεσε ο ίδιος στην παγίδα που πήγε να στήσει! Οι δυνάμεις του εγκλωβίστηκαν στις χαράδρες και όταν άρχισαν οι αφηνδιαστικές και ορμητικές ελληνικές αντεπιθέσεις, ήταν πολύ αργά για τους αλπινιστές ν' αντιδράσουν. Μέσα σε λίγες ημέρες η μεραρχία "Julia" αποδεκατίστηκε, ευρισκόμενη μπροστά σε υπέροτρο αντίπαλο⁽¹¹⁾ τοπικά και χρονικά και αναγκάστηκε να υποχωρήσει, ενώ οι Έλληνες προσπαθούσαν να την αφανίσουν. Από τους 9000 άνδρες της έχασε συνολικά γύρω στις 2000 (νεκροί, τραυματίες, αιχμάλωτοι και αγνοούμενοι). Οι αιχμάλωτοι ξεπεράσαν τους 1200!

Μέχρι τις 13 Νοεμβρίου του 1940 η Πίνδος βρισκόταν σε ελληνικά χέρια ενώ οι Ιταλοί αλπινιστές προσπαθούσαν να συνέλθουν από το σοκ που υπέστησαν, μαζί με τους συμμάχους τους Αλβανούς⁽¹²⁾ αναθεωρώντας τις απόψεις τους περί Ελλήνων!

Βιβλιογραφία

- https://en.wikipedia.org/wiki/3rd_Alpine_Division_Julia
- <https://en.wikipedia.org/wiki/Alpini>
- <https://en.wikipedia.org/wiki/Alpini#Today>
- <https://stratistoria.wordpress.com/9-ww2/valkania-ellinoitalikos-polemos/mahipindos-1940/>
- <http://www.comandosupremo.com/italian-invasion-of-greece-1940-41-part-two.html/2>
- https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9A%CF%89%CE%BD%CF%83%CF%84%CE%B1%CE%BD%CF%84%CE%AF%CE%BD%CE%BF%CF%82_%CE%94%CE%B1%CE%B2%CE%AC%CE%BA%CE%B7%CF%82
- https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%92%CE%BF%CE%B2%CE%BF%CF%8D%CF%83%CE%B1_%CE%99%CF%89%CE%B1%CE%BD%CE%BD%CE%AF%CE%BD%CF%89%CE%BD
- https://en.wikipedia.org/wiki/51st_Infantry_Division_Siena
- https://en.wikipedia.org/wiki/29th_Infantry_Division_Peloritana
- https://en.wikipedia.org/wiki/Battle_of_Caporetto
- <https://stratistoria.wordpress.com/9-ww2/valkania-ellinoitalikos-polemos/mahipindos-1940/>
- <http://www.istorikathemata.com/2010/10/28-1940.html>

Υπό του Αντιστρατήγου ε.α. Ν. Λάζαρη Προέδρου της Λέσχης Καταδρομέων και Ιερολοχιτών

Ο Ιερός Λόχος Από τις ερήμους της Αφρικής στα νησιά του Αιγαίου

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο

Τη νύκτα της 28ης Μαΐου, μια δύναμη 49 Ιερολοχιτών με επικεφαλής τον διοικητή του Α' Καταδρομικού Τμήματος αποβιβάσθηκε στα δυτικά παράλια της Χίου με πρόθεση να πραγματοποιήσει επιδρομή στην πόλη της Χίου και σε κοντινά σημεία, προκειμένου να καταστρέψει εγκαταστάσεις καλωδίων και τα νεώρια του λιμανιού. Μετά από επιτυχημένο αιφνιδιασμό, οι ομάδες των Ιερολοχιτών αποχώρησαν χωρίς απώλειες. Κατά τον Παθαιολόγο: «Η καταδρομική ενέργεια στη Χίο είχε ως αποτέλεσμα την ανατίναξη του νεωρίου και την καταστροφή ή τη βλάβη 13 πλοιαρίων, την ανατίναξη επίσης του οικίσκου των καλωδιακών κεφαλών, την καταστροφή τεσσάρων από αυτές και το θάνατο άγνωστου αριθμού ανδρών από τα πληρώματα των γερμανικών πλοιαρίων που ανατινάχθηκαν» (ΓΕΣ/ΔΙΣ, 188).

Στις 18/19 Ιουνίου, ένα απόσπασμα από οκτώ Ιερολοχιτές εξουδετέρωσε ένα γερμανικό φυλάκιο στο χωριό Λαγκάδα της Χίου. Το ίδιο απόσπασμα επιτέθηκε τη νύκτα της 20ης Ιουνίου σε ένα γερμανικό φυλάκιο στον κόλπο της Γέρας, στη Λέσβο, καταστρέφοντας τρία εκθρικά σκάφη, το νεώριο και την αποθήκη του. Με αυτές τις επιχειρήσεις ολοκληρώθηκε η δράση του Α' Καταδρομικού Τμήματος στο Αιγαίο, το οποίο από τα μέσα Ιουνίου άρχισε να αντικαθίσταται από το Β'.

Η πρώτη επιχείρηση του Β' Τμήματος (το οποίο αυτή την περίοδο είχε μετονομαστεί «Απόσπασμα Αιγαίου») πραγματοποιήθηκε εναντίον της γερμανικής φρουράς στην περιοχή Βαθύ, στην ανατολική πλευρά της Καθύμνου. Με τη συνοδεία 14 Βρετανών, οι Ιερολοχιτές επιτέθηκαν στις 29 Ιουνίου στους Γερμανούς σκοτώνοντας εννέα και τραυματίζοντας δέκα από αυτούς, μεταξύ των οποίων και τον διοικητή τους. Το βρετανικό τμήμα είχε απώλειες έναν νεκρό και δύο τραυματίες.

Το διήμερο 13-14 Ιουλίου πραγματοποιήθηκε μια ιδι-

Του Νίκου Νικοηούδη
Δρος Ιστορίας του Παν/μίου
του Λονδίνου (King's College)

αίτερα σημαντική επιχείρηση με στόχο τη γερμανοϊταλική φρουρά της Σύμης. Με βάση τις απέναντι μικρασιατικές ακτές, το «Απόσπασμα Αιγαίου» διαιρέθηκε σε τρία «συγκροτήματα». Το πρώτο («Βόρειο»), από 91 Ιερολοχιτές και 23 Βρετανούς της SBS, θα επιτίετο στην πόλη. Το δεύτερο («Νότιο»), από 36 Ιερολοχιτές και 22 Βρετανούς, θα επιτίετο στο χωριό Πανορμίτης, ενώ το τρίτο («Δυτικό»), από 31 Ιερολοχιτές και 21 Βρετανούς, θα ενεργούσε στην περιοχή του Αγίου Φανουρίου. Η επιχείρηση άρχισε στις 06.45 της 14ης Ιουλίου με επίθεση του Βόρειου συγκροτήματος εναντίον του φρουρίου και του λιμανιού της πόλης η οποία είχε ως κατάληξη την ολοκληρωτική παράδοση της γερμανικής φρουράς μέχρι τις 12.30. Παράλληλα, το Νότιο συγκρότημα επιτέθηκε στο μοναστήρι του Πανορμίτη που κατεχόταν από ένα άλλο γερμανικό τμήμα, το οποίο όμως επίσης αναγκάστηκε να παραδοθεί. Τέλος, το Δυτικό συγκρότημα αιφνιδίασε την ιταλική φρουρά στον Άγιο Φανούριο και την αιχμαλώτισε. Στη συνέχεια, και τα τρία τμήματα αποχώρησαν δια θαλάσσης.

Παρά την απώλεια εννέα Ιερολοχιτών και τριών Βρετανών στη διάρκεια των συγκρούσεων, η επιχείρηση στέφθηκε από απόλυτη επιτυχία. Κατά τον Παθαιολόγο, «στο Βόρειο τομέα, μικτή ελληνοβρετανική ομάδα κατέστρεψε πλοίαρια που κατασκευάζονταν στο νεώριο της Σύμης, τις αμυντικές οργανώσεις στο φρούριο και τις αποθήκες πυρομαχικών. Επίσης κατέστρεψε αρκετά αυτόματα και άλλα βαρέα όπλα και σημαντική ποσότητα τυφεκίων και πυρομαχικών. Στο Νότιο τομέα, ομάδα καταστροφών από τρεις Ιερολοχιτές κατέστρεψε τις αμυντικές οργανώσεις της χερσονήσου Πανορμίτη, τις εγκαταστάσεις και το υποβρύχιο καλώδιο συνδέσεως με τη

Ρόδο, την τηλεφωνική γραμμή Πανορμίτη-Σύμης, αριθμό οπλοπολυβόλων, πολυβόλων και όπλων και ποσότητα πυρομαχικών. Στο Δυτικό τομέα, ομάδα δύο Ιερολοχιτών κατέστρεψε όλες τις οχυρώσεις, αριθμό βαρέων όπλων και τις αποθήκες πυρομαχικών» (ΓΕΣ/ΔΙΣ, 195). Ο Βλαχοσταθόπουλος προσθέτει: «Για την επιχείρηση της Σύμης ο βασιλεύς Γεώργιος Β' απέστειλε στον διοικητή του Ιερού Λόχου την 24η Ιουλίου 1944 τηλεγράφημα, εκφράζοντας την ευαρέσκειά του για το κατόρθωμα της μονάδος. Επιπλέον το γόητρο του Ιερού Λόχου είχε ανέλθει απέναντι στις συνεργαζόμενες βρετανικές μονάδες, έχοντας γίνει ισάξιός τους και ίσως καλύτερος».

Το βράδυ της 7ης Αυγούστου, ένα αποβατικό σκάφος με άνδρες του Ιερού Λόχου διενήργησε επιτυχημένη καταδρομή εναντίον της γερμανικής φρουράς στην περιοχή του Περάματος, στην είσοδο του κόλπου της Γέρας, στη Λέσβο. Στόχος ήταν τρία ιστιοφόρα φορτωμένα με ζάχαρη, λάδι και σιτάρι για τους Γερμανούς. Τελικά επιτεύχθηκε η αιχμαλωσία ενός ιστιοφόρου 35 τόνων φορτωμένου με 20 τόνους ζάχαρη, το οποίο οδηγήθηκε στη βάση της μονάδας, στην περιοχή Ντερεμέν των τουρκικών παραλιών.

Μέχρι τις 20 Αυγούστου, οπότε το Β' Καταδρομικό Τμήμα άρχισε να αντικαθίσταται από το Γ', οι άνδρες του πραγματοποίησαν περιπολίες σε διάφορα νησιά του κεντρικού και του νοτίου Αιγαίου. Μεταξύ αυτών ήταν και η πρώτη επιδρομή στην Τήλο, που είχε ως αποτέλεσμα την καταστροφή τηλεφωνικών εγκαταστάσεων και του υποβρύχιου καλωδίου επικοινωνίας του νησιού με τα υπόλοιπα των Δωδεκανήσων.

Συνέχεια στο επόμενο φύλλο

